

LXXXI. Inno. Prospice lumen vestrum
Tunc etiā vix regna diana lucis
quodlibet viribus / regna / Hesperus estrem
Mundus / Lumen / mundus / / / /

Regn. 7815

Prospice lumen vestrum / / / /

lumen / / / /

lumen / / / / / / / /

lumen / / / / / / / /

lumen / / / / / / / /

lumen / / / / / / / /

lumen / / / / / / / /

lumen / / / / / / / /

lumen / / / / / / / /

lumen / / / / / / / /

Res 7a 785 12

HADRIANI
IVNII MEDICI
EMBLEMATA.

EIVSDEM

ÆNIGMATVM LIBELLVS.

* Sparian. in Senecto: Omnia vorma super
quasi naturalem lego mutatae esse.
Ex quo longe pulchrius apud hunc, & perh[abet]o
Nigro, fol. 913.

ANTVERPIÆ,
Ex officina Christophori Plantini.

M. D. LXIX.

CVM PRIVILEGIO.

S V M M A P R I V I L E G I O R V M.

PHILIPPI Regis Hisp. &c. Ducis
Brab. &c. Priuilegiis cautū est, ne quis
ante sexenniū citra Christophori Plan-
tini voluntatem, *Emblemata & Aenigma-*
ta ab Hadr. Junio Medico conscripta, impri-
imat, aut alibi impressā importet, ve-
naliave habeat, intra omnes ditionis eius
fines, qui secus faxit; confiscationis li-
brorum, & pœna fisco Regio exsoluen-
da, multabitur: ut latius patet in ipsis
diplomatis; quorum alterum datum
Bruxellæ: Anno, M.D.LXV.VI. Januar.

Subsig.

De la Torre.

Alterum verò xii. Martij Subsig.

Mechanixen, voluntas contra.

De Perre.

CLARISSIMO SPLEN-
DIDISSIMOQ. VIRO ARNOLDO
COBELIO, QVAESTORI AERARIO
HOLLANDIAE MERITISSIMO,
HADR. IVNIUS MEDICVS.

Anuarij Calendas anni au-
spices largiendis strenis sa-
crauit antiquitas. atq; ea cō-
suetudo iam inde à Tatio Sa-
binorum rege in posteritatem trāsmis-
sa est: quem verbenas felicis arboris ex
luco Streniæ, noui anni auspices primū
accepisse auctor est Symmachus, argu-
mento indubitato viris strenuis eas cō-
uenire, atque ob virtutem deberi. De-
creueram itaque veterum factum imi-
tator non otiosus assestari, ornatiss. Co-
beli, ac dedicato tibi, missoque strenæ
vice libello Emblematum Calendas
præuertere, sed voluntatem eam sedu-
litas quædam sibi instans nec ferè vn-
quam sibi satisfaciens abrupit: eam ta-
men occasionem elapsam eo minùsini-

què patior, quo libri moles magis ex-
creuerit, quo Emblematum numerus
sit auctior, hoc est, quo largior usura fe-
nori accesserit. Bonæ fidei contractus
rescindi nequit, comperédimari potest,
habita fenoris ratione. Itaque seriū ad
te xenij loco proficiscentem libellum,
ex corollarij superpondio nihilo dete-
riorem putabis. Neque verò ex prolixia-
tate captare fauoris auram studui, quā-
do vnumquodque Emblema libelli ma-
teria futurum fuerit, si compendio o-
perosam verborum struem pretulisse;
ac nisi tam posse occupato tibi displice-
re prolixitatem cogitassem, quām mihi
aut desiderantibus aliis est grata. Ni-
mitum malui eundem mihi lingue mo-
dum, qui est ingenij, qui est fortunæ.
Scripsi autem plura, quām iniunxeras,
ut delectum instituere tibi sit integrū:
itidem, ut sit in lustratione exercitus, v-
bi triariis & veteranis primus habetur
locus, capitecensis & gregariis numero
sum-

summotis. Plusculum operæ positum
est cùm in reddenda symbolorum ra-
tione, quæ obscurior paulo est, eo quòd
breuitatem captanti , singulis versuum
quadrigis, & picturæ typum & symbo-
li rationem includere necessum fuerit;
tum in explicando picturæ apparatu,
ut ne pictor , quia locis disiungimur,
quidquam hîc desideraret. Adde quod
impensiùs & de industria sategi, varie-
tate metrorum condire opus, ut vñifor-
mis lectionis fastidium hac parte leua-
retur. Vale feliciter, & nos ama. Harle-
mo sub Idus Ianuarias.

A ;

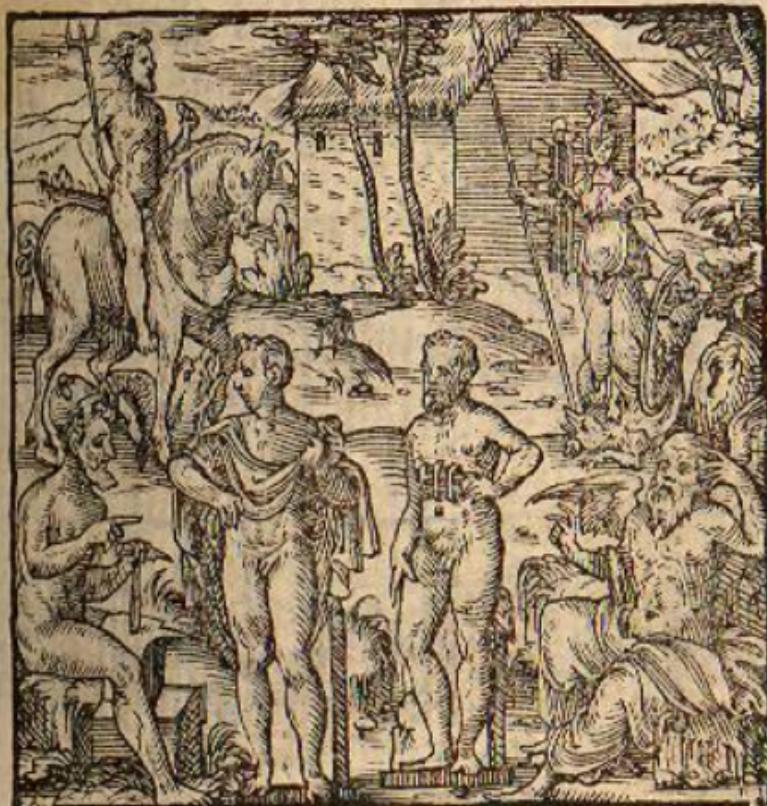
I. Sam-

IO. SAMBVCVS HADR.

IVNIO SVO 5.

Accipi tua Emblemata; de quibus etsi tu
nimium modestè sentis, aliud tamen fore publi-
cum iudicium videbis: nam & sana, & varia, ele-
gantiaque sunt, & facilè auctorem, officinamque
testabuntur. Quòd verò mea tantopere expetis,
ante Aprilem ob sculptoris & pictorum moram
vix apparebunt: quæ si videris, minuetur deside-
riū legendi ea, & verè τῶν κοπίας κληρονόμων
dices. Tu verò tandem nobis Sudam restitutum,
epithetorum Græcorum explicationes, Noniū,
& alia extrudas: nec , quasi nondum absolueris,
otium differendo quæras ; teq; ad alia accingas,
vt , quando Erasinum vestrum ingenio æquare
cœpisti, numero quoque lucubrationum infe-
rior ne sis : dumque ætas viresque permittunt,
τὴν τε χρόνον συνέχειαν οὐραφεῖον quadam καὶ ἐγκαὶ
velut librorum , qui nisi eruditæ esse nequeunt,
posterioris repræsententes. Vale, & Sambucum amare
pergit, sed minus laudato: quis enim, quām ego,
me nouit melius? Antuerpiæ. I I I. Idus Februa-
rij. Anno M. D. LXXII.

Reprehendere proclive: & animum
apertum esse debere.

Nocte satus, genitore orbus, sum nomine Momus,
Dente Theonino singula rodo lubens:
Fingi hominem cassor clathrato pectore; apertis
Sensibus occultum ut nil specus ille tegat.

A 4 Rabu-

Rabularum odium.

*Grunitum suis immundi cane peius & angue
Indus Elephas innisum habet.
Obstreperos rabulas, qui litibus omnia miscent,
Odisse par est principem.*

Gloria

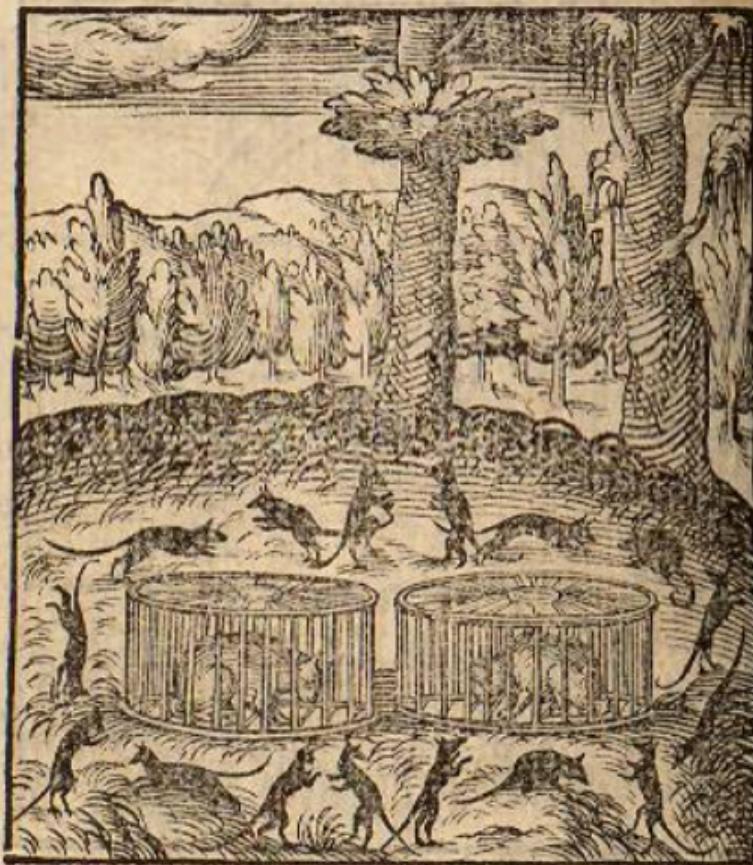
Gloria immortalis labore parta.

Ad reuerendiss. Card. Granuellanum.

Tortilis & caudam ore tenens hic termite lauri
 Ambitur anguis, & ligonem circuit.
 Gloria continuos nunquam moritura labores
 Sequitur, virensq; in ore vinit perpetim.
 A s Impu-

Impunitas ferociæ parens,

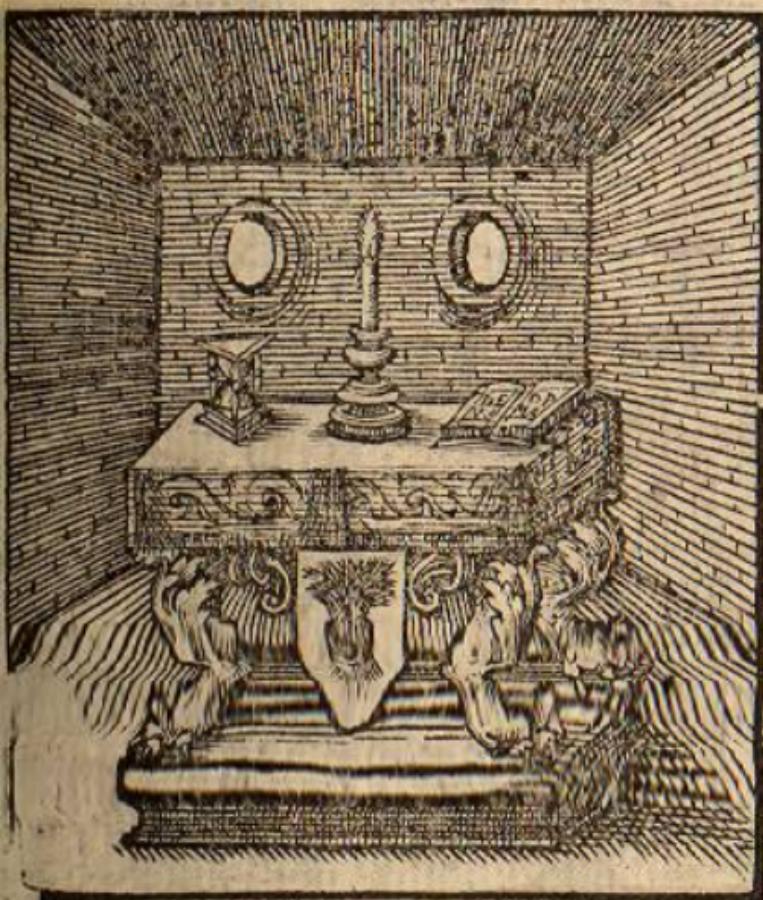

*Insultant panida hic natio musculi
Clausis muscipule carcere felibus.
Sublatoque meu fortè periculi
Crescit iunc animus degeneri insolens.*

Vita

Vita mortalium vigilia.

Ad D. Vigiliū Zuichemum Præsidem.

Innigilare libris, studio metirier horas,
 Pars vita est princeps: otia vita fugit.
 Fama vehit vigiles, sepelitque obliuio inertes:
 Hoc liber explicitus, clepsydra, lychnus habent.

Ex

Ex pace rerum opulentia.

Aureolum dextra gestat Pax Attica Plutum,
Laua tenet cornu plenum ubere copia.
Gliscit opum satias, & rerum copia lata,
Pax ubi Marce triumphato viget aurea.

Quod

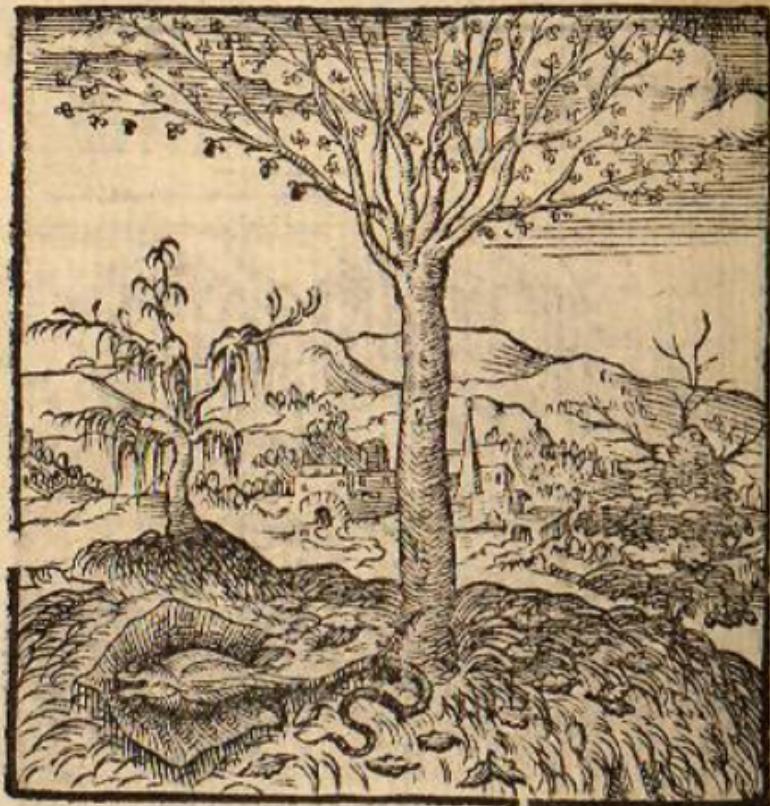
Quod in te est prome.
Ad clariss. virum Ioachimum Hopperum
Consil. Reg.

Rimaris tundendo sinustibi pectoris altos,
Et vitam soboli das Pelecanetua.
Perserutare animum, quare in te quod latet inius:
Ingenij in lucem semina prodetui.

Calum-

Calumnia dira pestis.

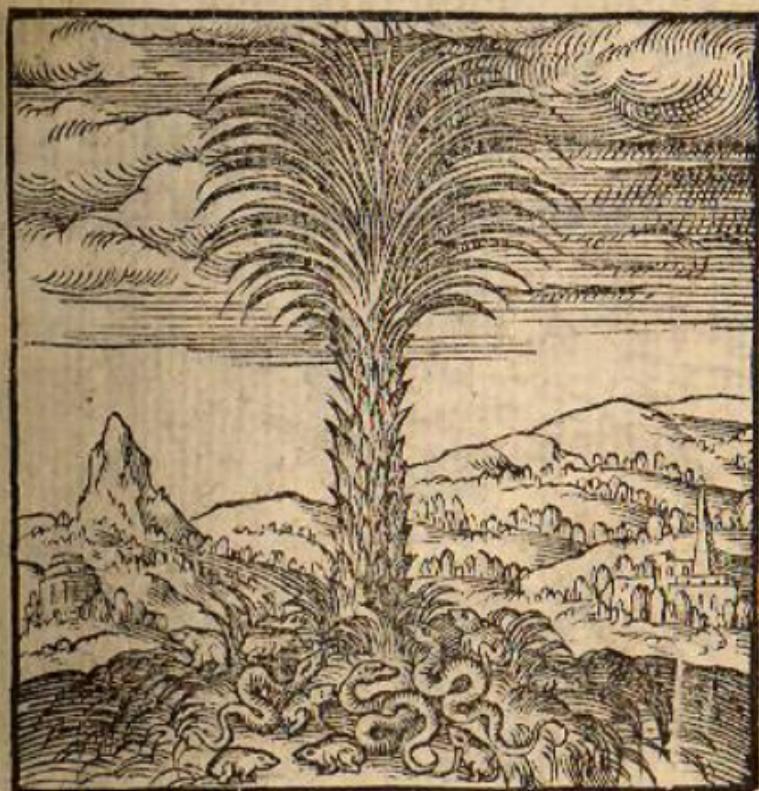

Hic radio letifero tacta, velut sidere, Pasinace,
 Exuitur celsa pirus deciduam luxuriem comarum.
 Haud alius vipereo vaniloquus dente calumniator
 Attalicas veriere opes, cōditionem q̄s p̄t est superbam.

Inui-

Inuidiae integritas affecda.

Ad Cornelium Susium Hollandiae Presidem.

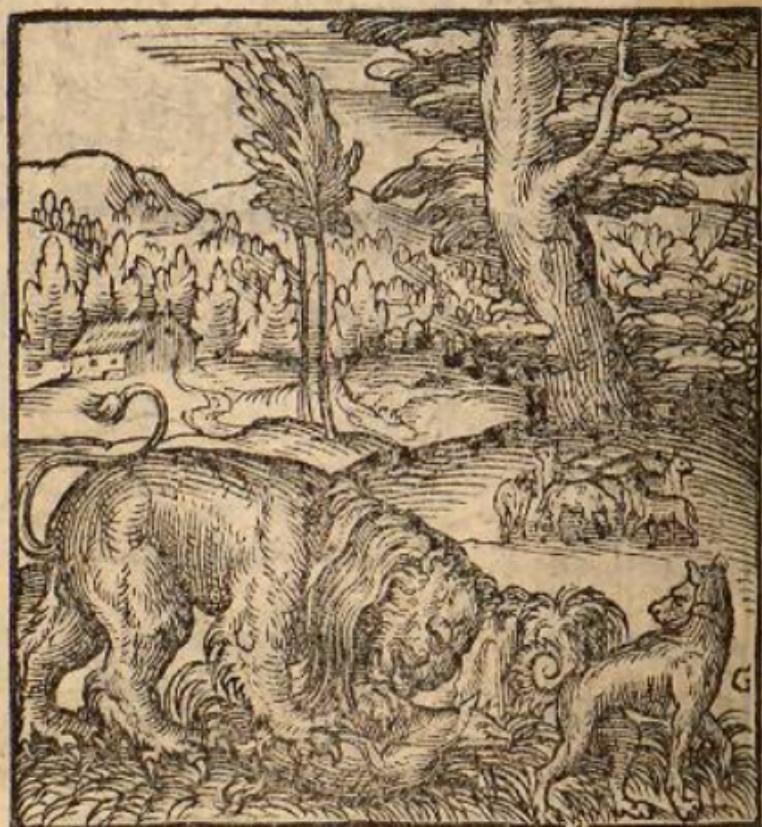

Palma caput tollit calo ardua, cuius ad ima
Rana loquax, stabulantur & hydri.

Oppugnant proceres, quorum via consona recto est,
Degeneres, atque inuida lingua.

Desi-

Desiderium spe vacuum..

Ceruina potitur rabidus Leo: suspicit catellus,

Captatq; rictu prædam inops optimam.

Sic heredipetis aliena vorantibus, sed ore

siccō, enenit, quos funeris trahit spes.

Impro-

Improbè Deum fatigamus, votis ut
nostris seruiat.

Ad splinterum ab Hargen Eq. aur.

Latoidei Cadmæa Tyros deninxerat auro:

Gradiuum tenuit compede Sparta grauem:

Præpete priuarunt penna Victoriam Aihenæ.

Quisque suis votis cogit adesse Drum.

B

Vxo-

Vxoriæ dotes.

Illaqueata sedet pedicis, pudibundaq[ue] velat
 Valtum Venus Spartana flammeo.
 Vxorem castus pudor, & constantia amoris,
 Custodia & sui laris decet.

-D. I. S.

Pru-

Prudentia cum robore coniuncta.
 Ad clariss. virum Philippum Cobelium
 Regium Consil.

Viribus Cylleinii integris stat
 Invictus cum senio graui.
 Robur invictum est, sapientia si
 Firmes: qua sine, concidet.

B 2

Prin-

Principum opes, plebis adminicula.

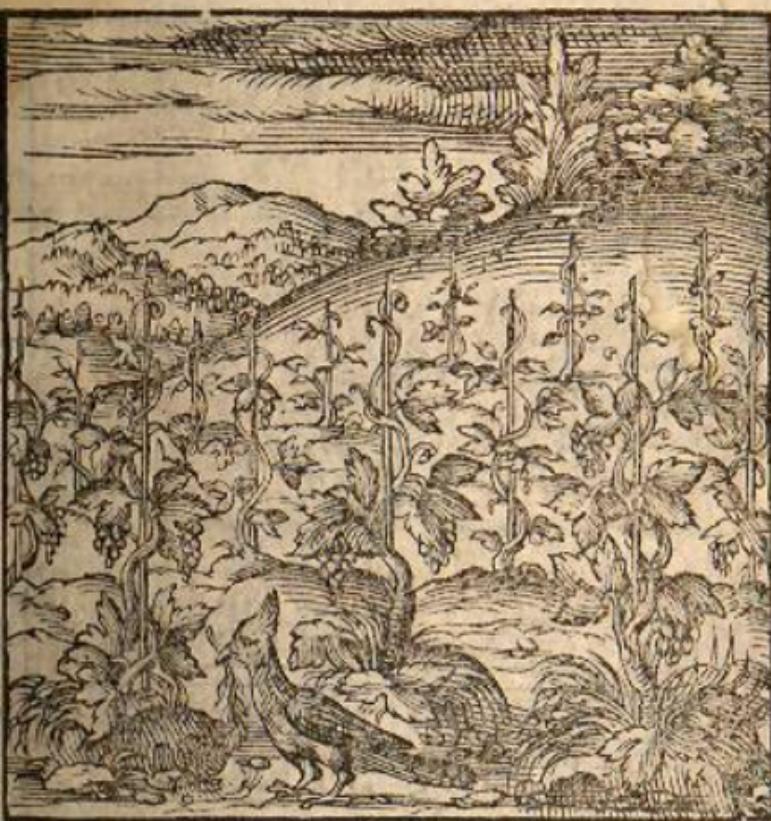

Pyramides Phariūm monumenta perennia Regum,
 Errantibus circumligat hedera sequax brachiis.
 Regum opibus firmis plebs sustentatur egena:
 Mentisq; constans firmitas viret perenniter.

Scipsum

Seipsum vincere, palmarium.

Ad Arnoldum Sasbotum Senatorem.

Pampineis cristatus Epop, vide, vt æger ab uinis,
Munit adianti se virente ramulo.
Se Sophiae monitis mens, serua affectibus, armat:
Temerique vires frangit abstinentia.

B 3

Cun-

Cuncta complecti velle, stultum.

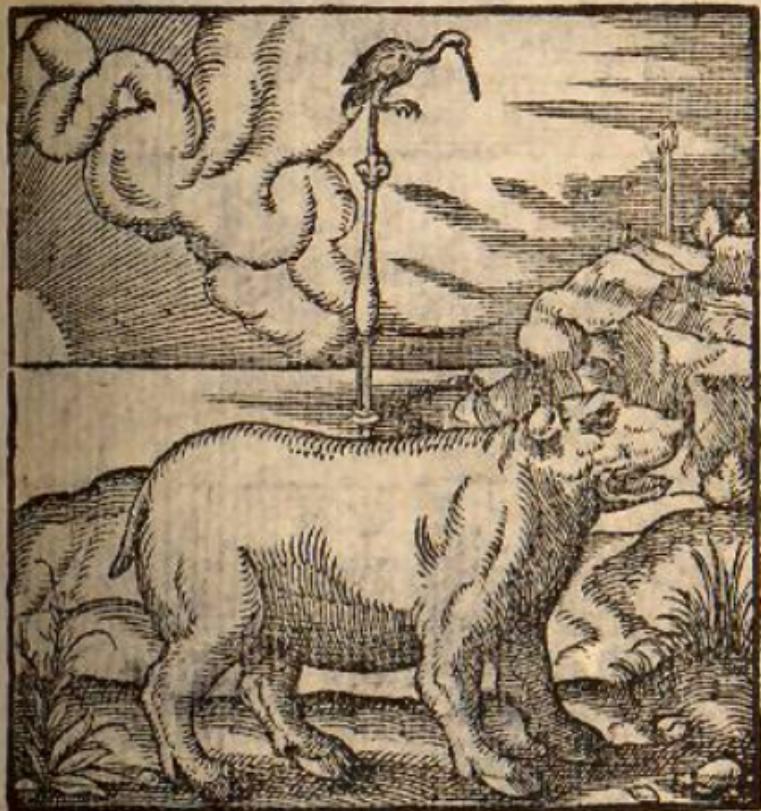

Ventosas pueri bullas per inane volantes
Prenderedum satagunt, opera exit inanis.
Qui varia attricat studia, aut venatur honores
Ambiguos, pueris mihi stultior ille est.

Coér-

Coërcenda & extirpanda impietas.

Ad D. Iacobum Sufum virum doctiss.

*Hostis colubris ales insidet sceptro,
Substrata quod Niloi equi premit terga.
Domat superbos, impiosque proculcat
Sceptrum aequitatis, noxiosque consumit.*

B 4

Au-

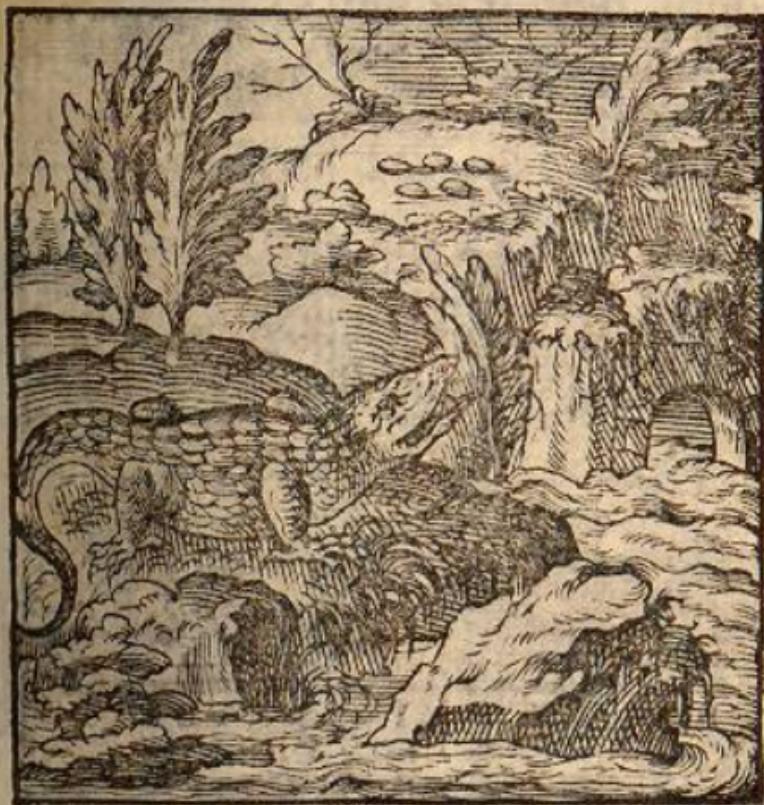
Audito multa, loquitor paucæ.

*Aure concipit, parit
Mustela fœtum postea in lucem ore.
Aure dicta concipe,
Vix at recolta parcius preme ore.*

Pro-

Prudentia.
Ad Iacobum Endium reip. Holl.
caſſarum vindicem.

Quò sacer excurret Nilus in arua,
Præcius, alluvie liberâ ponit
Oua, monens meritò nos Crocodilus
Quæfata immineant autè videre.

B 5

Exi-

Exiguo contentus, potiora sperans.

*Libat rauca rosas cicada hiantes,
Clausas preterit usui futuras.
Præsenti fruitur , suo beatius;
Et fatis melioribus parat se.*

Eru-

Etuditionis decor concordia, merces gloria.

*Ad doctissimum Ioannem Sambucum
Pannonium.*

*Cor pedibus iunctis, rostris concordibus aurum
Naupliade prendunt, munera sancta, gnes.
Gloria debetur studiis, atque asecla merces;
Concordesque animos candor ubique decet.*

Adu-

Adulator saluti recip. grauis.

Ut Leo, quem caci vis lacinat effera morbi,
 Sentit opem, si Simium edat, citam:
 Pa ponem & dirum sycophantem qui ejicit aula,
 Rex viru regnum vachat grani.

Diui-

Diuina scrutari, temerarium.

Ad Cornelium Musium Delphum.

Immatura suim Pharia arcet Palma, eadem
Sensus præpedit, & linguam matura ligat.
Scrutans celsa Dei mysteria, lingua, animo
Haret; at ille sapit qui vestibulum hand superat.

Virgi-

Virginem pudicitiae, matronam domus satagere.

*Cernuus armisone prebet Draco colla Mimerue:
Domi portam at exterit Venus testudinem.
Virgo sui satagit decoris bene prouida: at uxor
Frugi si let, nec limen excedit dominus.*

Medi-

Medici Icon.

Ad Martium Aedituum Medicum insignem.

sceptriger, & lauro, baculoque instrutus acerno,
Quid Draco, quid Gallus vult sibi, quid' ne Canis?
Imperat hic agris, operosaque arte medetur,
Sedulus, & fidus, dignus honore, vigil.

Fortu-

Fortunæ instabilitas.

Stare loco nescit certo Sors lulrica, si des
 Quarere docta nonas.
 Hinc pedibus mutilam, & subnixam remige penna
 Smyrna Deam posuit.

Ser-

Sermo de Deo apertus , mens sit occulta.

Ad Ioannem Becanum Medicum clarissimum.

Persea fert linguae similes, sacra Isidi, frondes:

Typumque cordis poma turgida exprimunt.

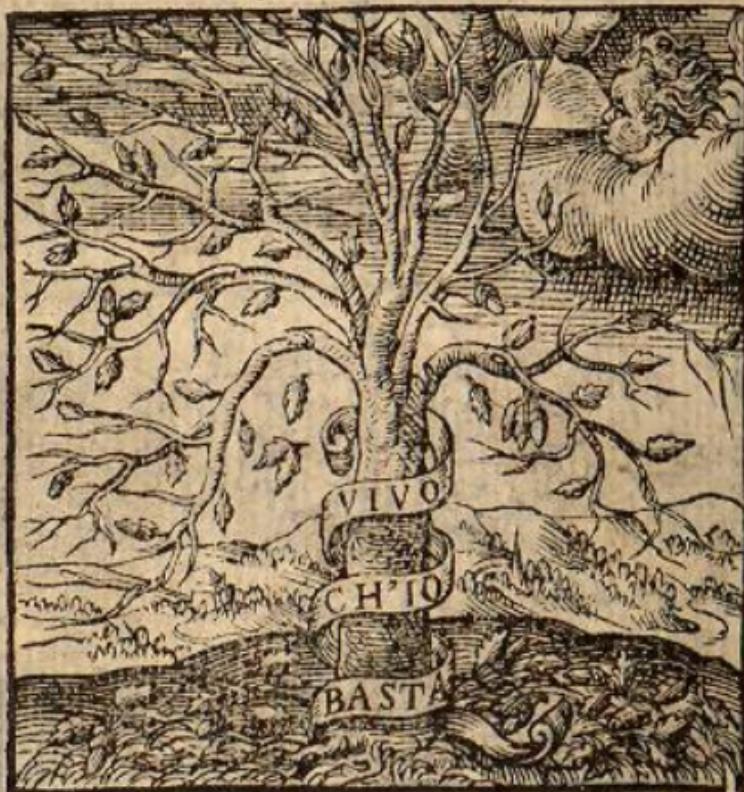
Sermo index animi, de numine sentit apertus;

Cor caco operculo intus arcanum regit.

C

Prin-

Principis calamitas, priuatorum dissimilis.

*Stat vidua quercus laeto honore frondium,
Quas rapido Boreas decussit asper turbine.
Princeps autum, scia cui refixerit
Imperium Nemesis, tuetur is gentis decus.*

Sacer-

Sacerdos castus & animi liber.

Ad Matthiam Herium.

Quid fugitas bederam manibus contingere Flamen?
Solidum quid annulum aique nodosum fugis?
Illa queatricem Venerem vitato sacerdos;
Sis liber animi, nec mali tibi conscius.

C 2

Sero

Serò detrectat onus, qui subit.

Iugo repanda colla seruili effere
Exuere molliter paras taure irrita.
Serò recusat, qui capessit, iugum
Connubiumq'ne, munera & cimilia!

Idem

Idem salutis & exitij fons.

Ad Antonium Hofstach Aduocatum.

Nos necat elleborus, capris adipem auget, anique:

Idem ignis fomes, & popularior opum est.

Insomniem & sonorem facundia praestat eundem:

Nunc est exitium, nunc medicina salus.

C 3

Cele-

Celeritatem mora, & hæc illam vicissim tēperet.

Quid scanno reses, obtendis testudinem & a'as?
 Humū hinc premis vestigio, calce hinc celiū appē-
 Temperie cunctis adhibe, remorā iniice: si sis
 Celer nimis, velocitate tempora moram.

Boni

Boni adulterium.

Ad Ioannem Zurenum Harlem.

Funesto Arachnen flos idem succo replet,

Apique mella sufficit liquentia.

Concordiae litisque idem dictum est parens :

Scriptura pranis sica, fit scutum bonis.

C 4

Vinum

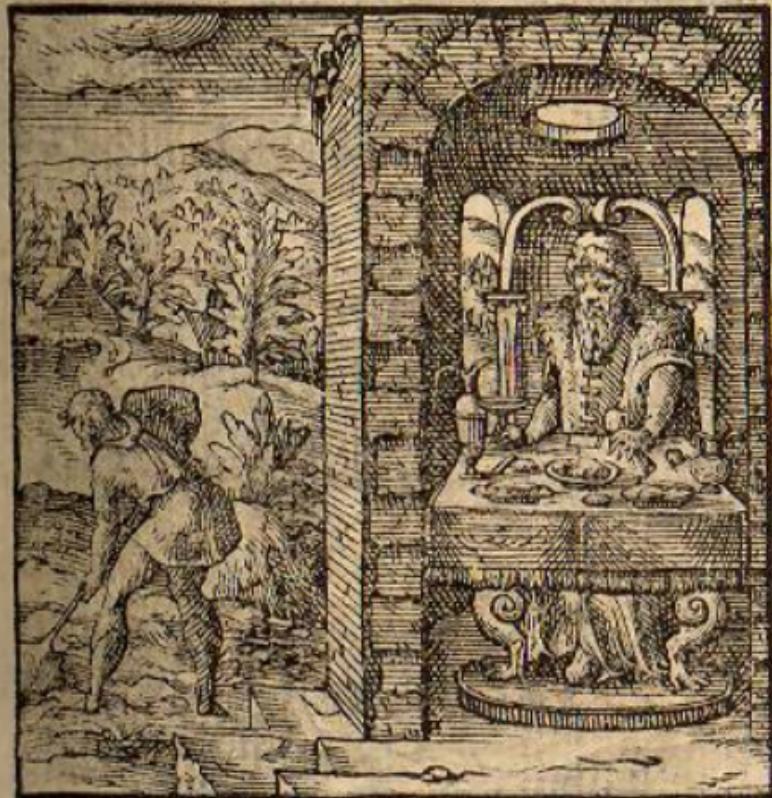
Vinum ingenij fomes.

Vniuersum Bromium, volucrem sed præpere penna,
 Quid tacitæ posuistis Amyclæ?
 Tollit humo ingenium Bacchus, mentem erigit altam;
 Pegaseaque velut vehit ala.
Quæ-

Quare adolescens, vtere senex.

Ad Andream Ostericum Splinteri filium.

Hinc dum viget, duro labore exercitus,
Ephebus, hinc senex beato Copia
Cornu fruens, opum & dapis late satur;
Inuenem parare commonent, vti senem.

C 5

Vene-

Veneris potentia,

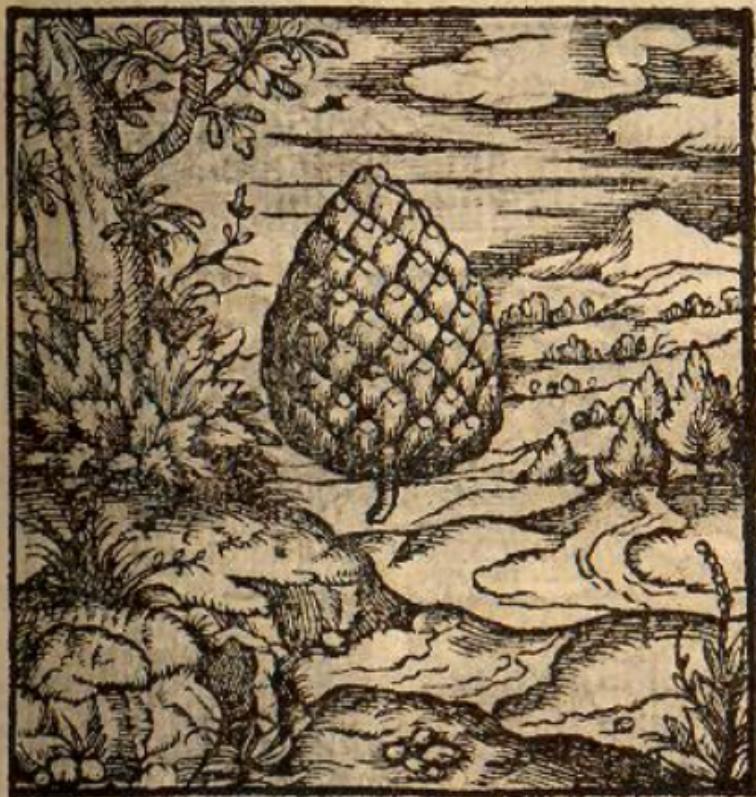

Quid Cytherea polum fers vertice? vis mea scandit
 Celum, & Ioni dat iura. quid papanera?
 Sopio corda hominum quamuis fera. roscida quorsum
 Mala? illices esse has voluptates puta.

Virtus

Virtus difficilis, sed fructuosa.

Ad clariss. Hieronymum Tannerum, Regis Danie
Cancellarium.

Pomum insigne geris Cybeles, dura chre operata,
In torulis dulces cui stabulant nuclei.
Ardua vallatur duris sapientia scrupis;
Dulcibus ast eadem fructibus illa scaret.

Femi-

Femina improba.

*Cum ruit in Venerem, blanditur Echidna marito,
 Mox satura insertum præscidit ore caput.
 Improba palpatur, tenigine fernida coniunx;
 Continuo leuum poscit anhela viri.*

Malo

Malo oppressus, deterius formidat.

Clathrata caueæ macerie clusa columbula
In cuius aquile permetuit carpier unguibus.
Formidat granius sollicita mente periculum
Afflatus: capiti is rite suo consulit & rei.

Amo-

Amoris ignis perpetuus.

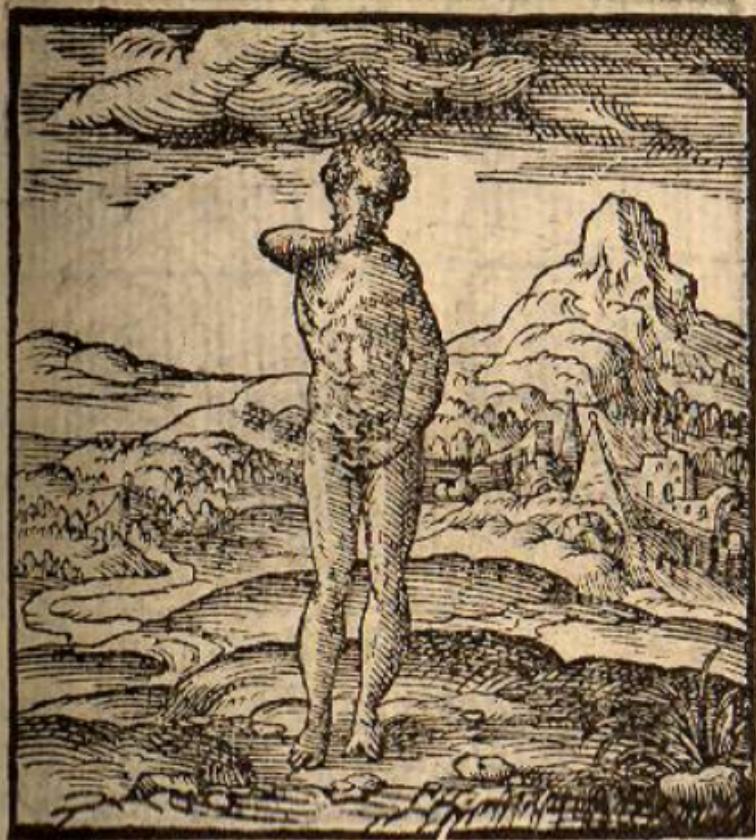

ARDO DAPPRESSO ET DA
LONGI MI STRVGGO

Hinc t& dam ut suis ignis edat teretem, vide
I Hinc ut rapido male liquitur a rogo.
Visa tabet amans miser igne puellule:
Absens tabifico haud minus vulcere carpitur.

Lin-

Linguam compescito.

Pigram quid alium comprimis cana manu,
Quid vda labra, quid salax inguen Schytha?
Abdominis studium, & grauem luxum fuge,
Linguamque frena prodigam vel maximè.

Deum

Deum & ama & time.

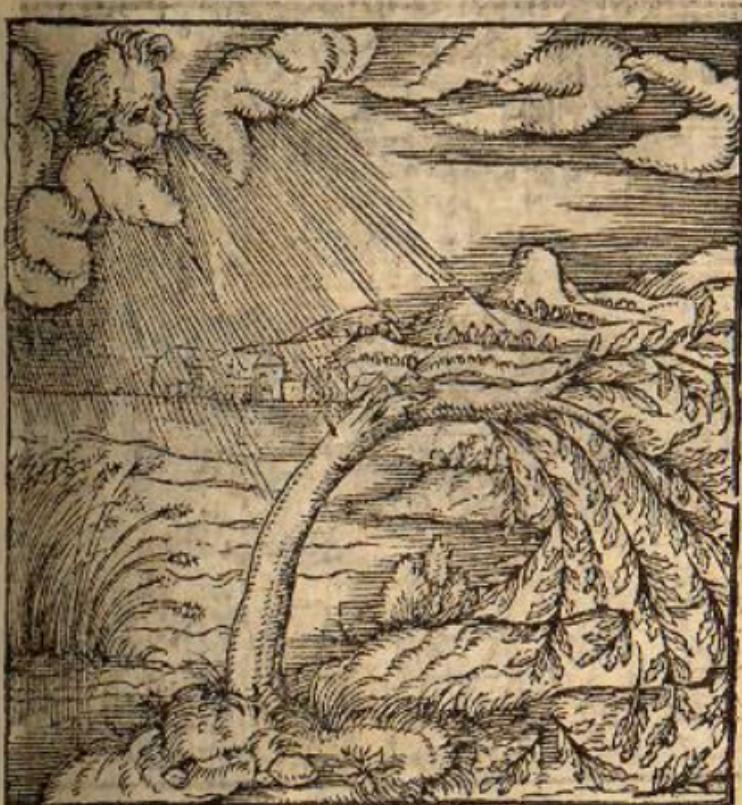

Mysteriis addicta Memphis ade pro sacra
Sphingem biformem dedicauit , symbolum Dei.
Amato numen ceu piis mite , ac placabile:
Rursus time , ut vindex inexorabile impiis.

si zas

Eius uincet, siue victrix animi æquitas

Ad Victorem Giselinum.

Vis Boreæ obnixas violentio turbine sternit

Ornos: Arundo infracta eandem despuit.

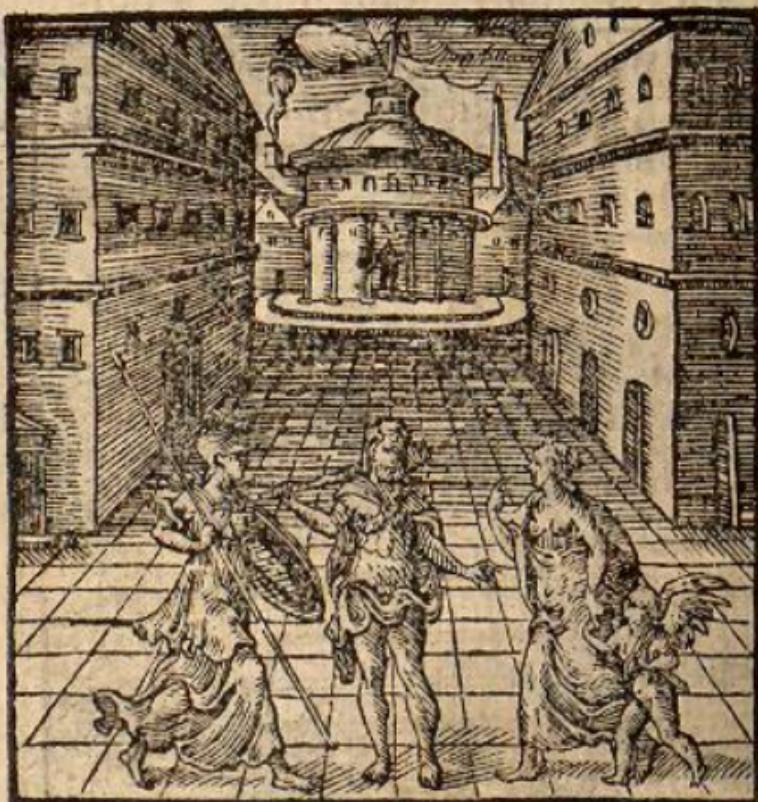
Fit victor patiens animus cedendo furori:

Insiuste, Victor, hanc viam & re, & nomine.

D

Biuum

Biuum virtutis & vitij.

*Hinc luxu conta, inde situ horrida semina pugnare
 Alcidem in partes flectere quaque suas.
 Nititur inculta hinc inga scandere se duce Virtus,
 Hinc Vitium pronus mergere deliciis.*

Deum

Deum odisse impudentiam.

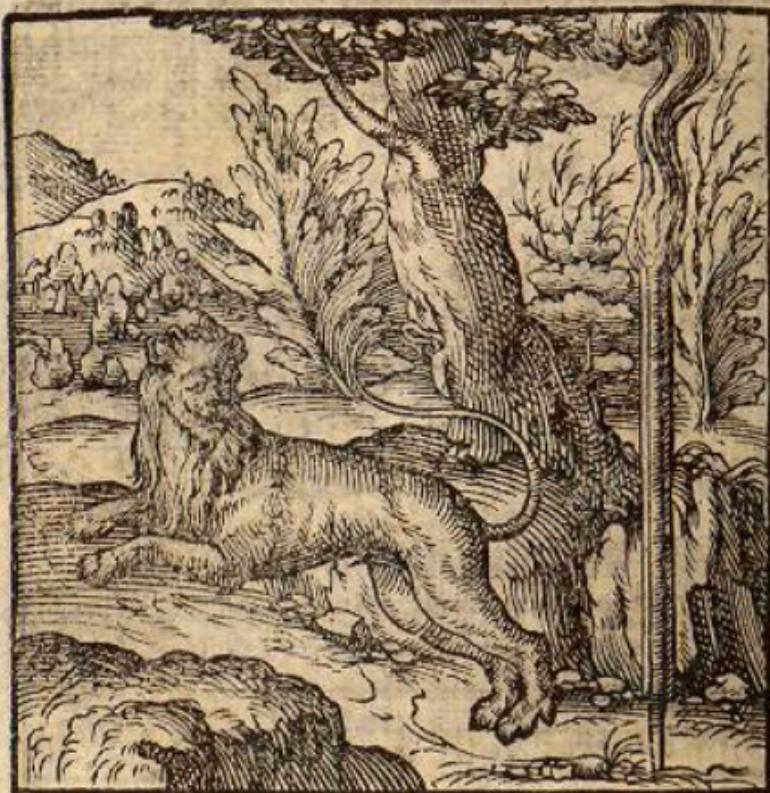

Pernix accipiter, piscis, Nili incola dirus
 Equus, quid ordine hærent?
 Symbo'lon hoc loquitur Phariæ tria verbula genti,
 Deus odit impudentes.

D 2

Irae

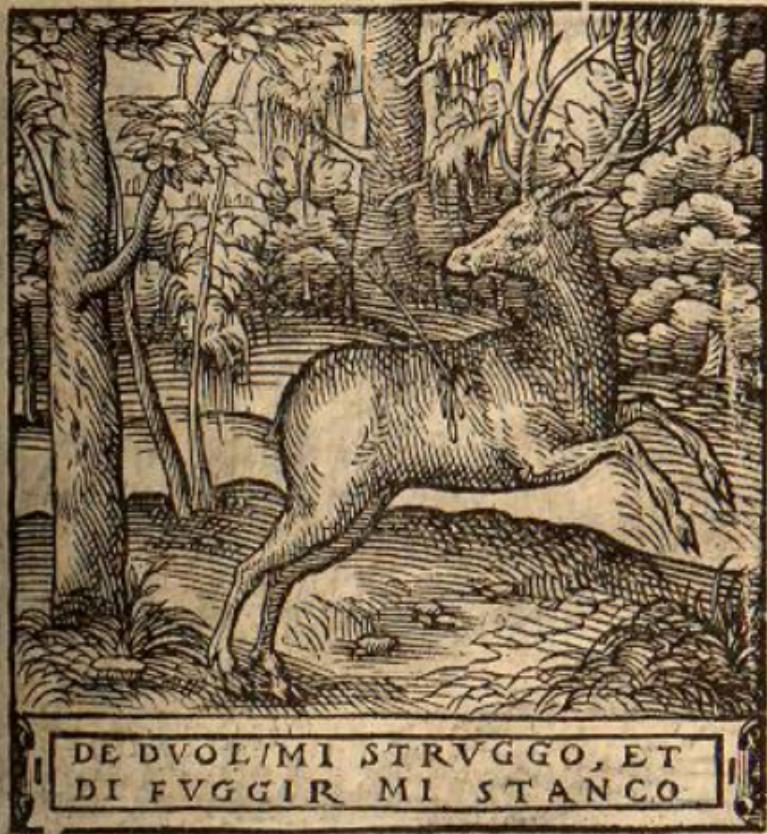
Ira malagma philosophia.

Getulus Leo non sic aliud, quam metuit
 Tadem flammum mam, qua rabies sœua cadit.
 Sedit trux animus vel facibus luciferis
 Cœlestis sophie, aut supplicij terriculis.

Hinc

Hinc dolor; inde fuga, grauis.

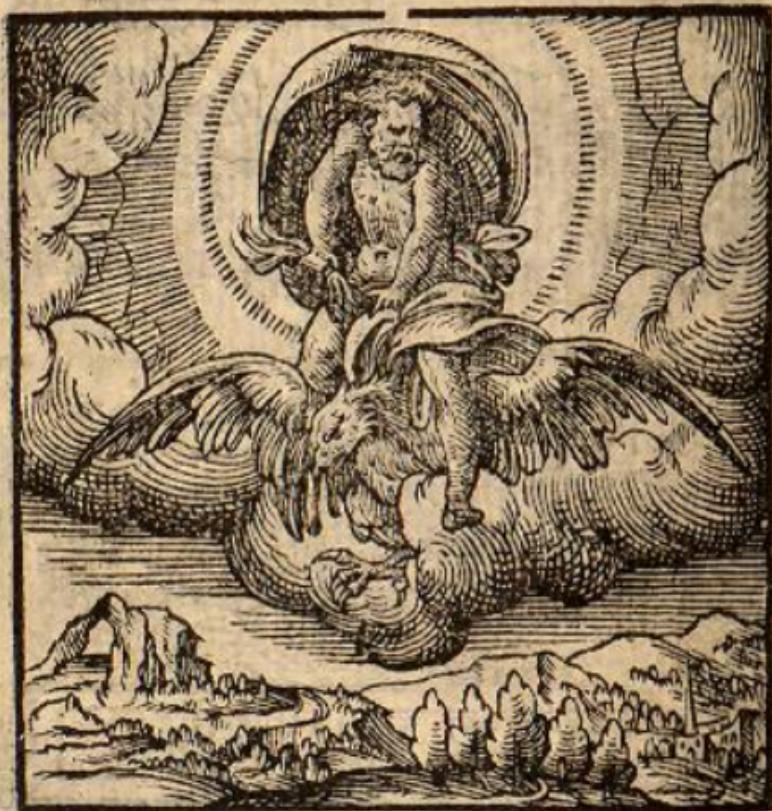
DE DVOL/MI STRVGGO, ET
DI FVGGIR MI STANCO

Quid, Cerue, Cressa fixus arundine
Laxas habenas præcipiti fugæ?
Hæc fors amantis, quem fuga concitat:
Mentem inuis exest vulnus atrox nimis.

D 3

Prin-

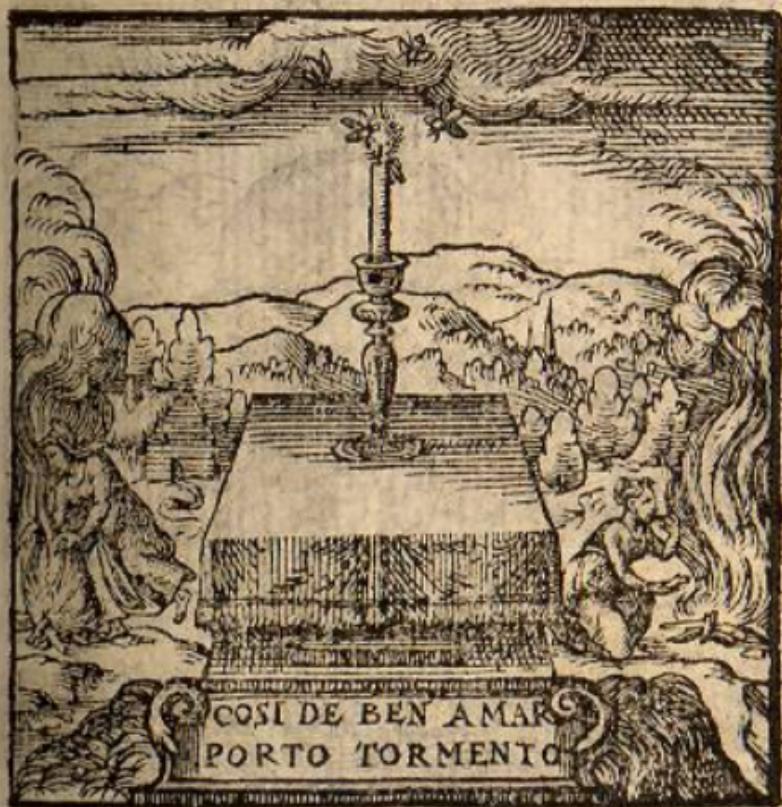
Princeps tie cui aures seruas præbeat.

Sublimem ære Iouis statuam, patula aure carente,
Sacrarat Minoia Creta.
Principis est, regnum dextra moderantis habena,
Seruam ne cui comodet aurem.

Amo-

Amoris ingenui tormentum.

*En ut igneum facis cornusæ lumen
 Insilit culex proterius, ac necat se.
 Hand secus suos Amans misellus igneis
 Persequens, crucem innenit, suumque funus.*

D 4

Vxo-

Vxoriæ virtutes.

Testudo premitur pede; clavem dextra retentat;
 Vacat obstruendo dentium septo altera.
 Ne vaga discurret coniux, ne futilis esto;
 Ipsamque cura opum iuendarum addecer.

Nec

Nec igni, nec ferro cedit.

Bipennishinc, fax inde vinum ignem uomens,
Nexum adamante suo decussat annulum probè.
Fortis animus, constansq[ue], v[ictor] omnium,
Despuit intrepidus pericula & se uas crucis.

D 5 Venter

Venter, pluma, Venus laudem fugienda sequenti.

Quò fugitiha ruis, quemque auersata relinquis
Gloria clara virum?

Desero sufflum pluma, Venerisque ministrum,
Mancipiumque gula.

Veri-

Veritas tempore reuelatur, dissidio obruitur.

Quid penniger Saturne in auras virginē nudā rapis?
Quid feminarū cœtus ag gesta obruit terra scrobem?
Specu emicantem veritatem, Temporis natā, triplex
Obruere pestis apparat; Lis, Invidia, Calumnia.

Dif-

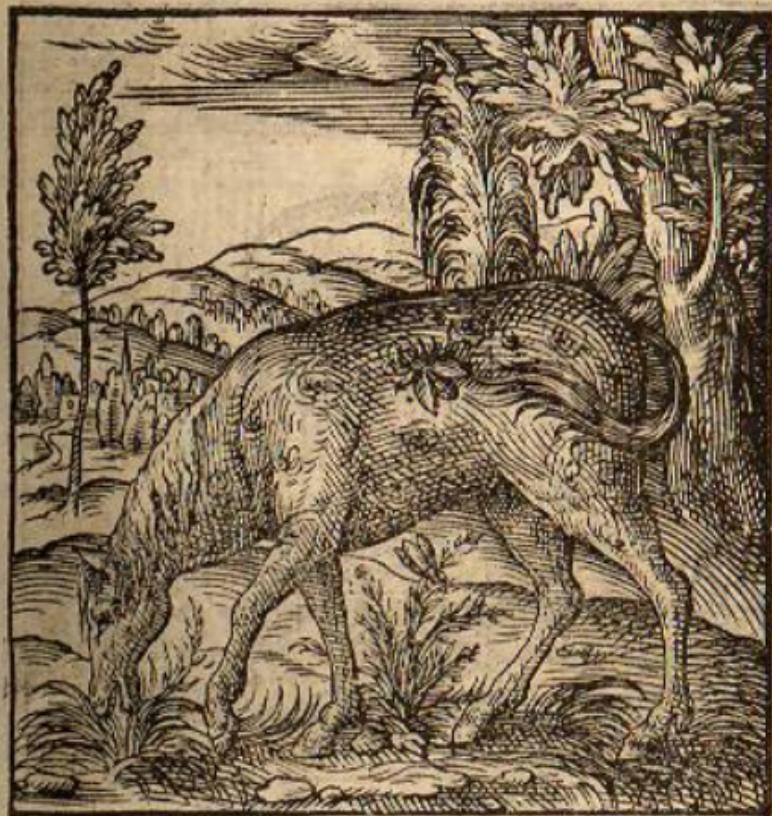
Discordia exitialis.

*Sanguineam quatiens hastam, caput horrida echidnis
Folle focum subigit, flamma unde fumiisq; exsilit.
Exstiale parens animat discordia bellum,
Improba lingua mali, c&disq;ue seminarium est.*

Can-

Candor ingenuus.

*Exsorbet saniem hulcerum atra musca:
Mel dulce haurit apis thymo ex amaro.
Doctos ingenuus decere candor,
Obtrectatio liniidos putatur.*

Animi

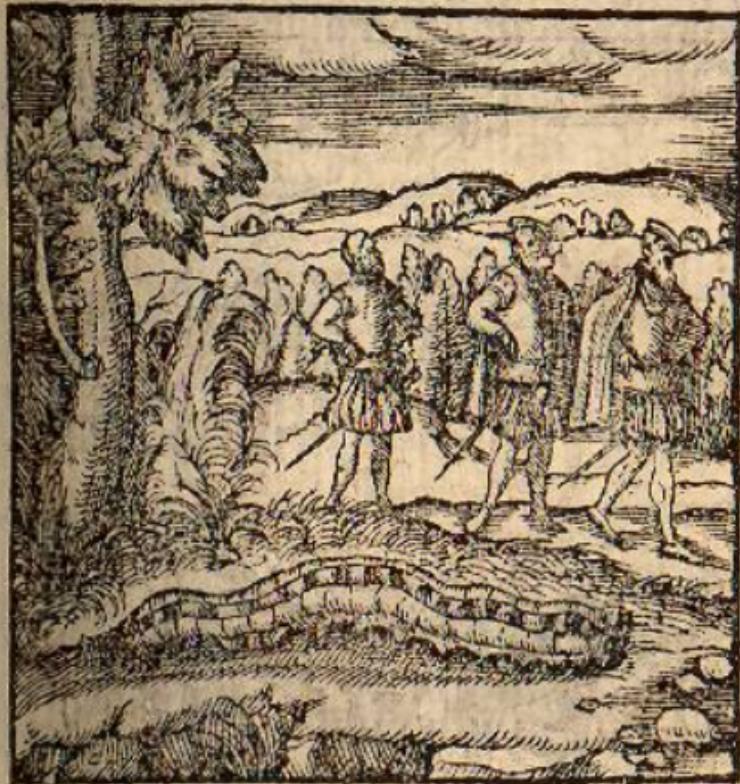
Animi scrinium seruitus.

*Luscinia veris nuncia,
Mutescit inclusa caueæ.
Est seruitus scrinium animi,
Linguamque vinclo præpedit.*

Locu-

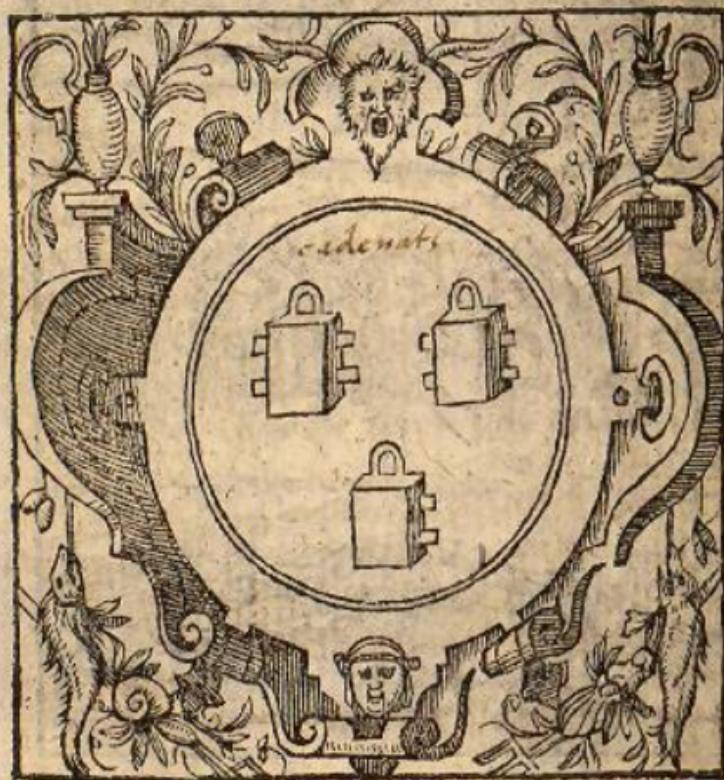
Locuples satellitium diuitum.

Et pilis horret, tractuque obserpit Iulus
 Arquato, ac prafert agmine mille pedes.
 Ansati incedunt proceres, glomerantque superbos
 Gressus; assequitur longa cateria comes.
 Assi-

Affiduitas duri victrix.

Ad Petrum Iunium filium.

Fistucas auro triplices, monumenta laboris
Continui, semper Susia gens coluit.
Affidius labor, & sollers industria, quid non
Edomat? huic cedunt omnia, dura licet.

AD

AD LECTOREM.

Quae ratio Athenienses olim mouit, ut cunctis publicis exsecrationibus sancirent; ne quis ulli unquam via ignatio indicium denegaret; ea nos quoque adducti non nihil opere sumpsimus in emblematum nostrorum origine, usque ostendendo: ita tamen, ut interea quam minimum a vera eorum ratione & natura recederetur. Non enim ignoramus, eo plus venustatis, & graiae istiusmodi scriptis accedere, quo ingenium aciunt magis; hoc est, quo suspensum diutius & sollicitum Lectoris animum tenent; maioremque postea, quam intelliguntur, cum voluptate in sui admirationem rapiunt: præseruum cum aptè subtiliterque inuenta solidi quid & piaclari incunda obscuritate, quasi obtento velo, tegunt. Itaque, eis amicorum non nulli melius legentium auditati consulum iri putarent, si unicuique symbolo sua interpretatio statim subiungeretur: nos satius tamen esse indicauimus; ordinem plane diuersum sequi: & alteram quasi operis partem ipsum facete commentarium; qui hartialandi, coniectandiisque palma prius in medio posita, aut bene iudicantibus deinde succinat, aut minus assequentibus facultatem intelligendi subministret, ductorisque, vel, si ita placet, interpretis vicem subeat. Idem de enigmatis consilium feci sumus, in quibus ea que ibi prefati sumus, habentem facile expedient. Vale.

E

Mo-

M o m v s reprehensionis conuiciisque Deus apud priscos fuit habitus , quaodo etiam vitiis , morbisque , & multis etiam pestibus sua illi praefecerunt numina . Hunc Hesiodus poëta in Theogonia Noctis filium prodidit , absque genitore : quo fit vt nonnulli securi fidem editionis Venetæ longè omnium mendosissimæ , lapsi sint ; Somnum parentem illi attribuentes . Erroris occasionem dedit vox , δυτικη , quæ , nemini , significat , eamque lectionem interpretes Græci agnoscunt , & sequuntur : cùm alij legisse videantur , αριστη , id est , cui , vt referatur ad somnum ; non anima luertentes , quod hunc Nocte editum fuisse dixerit , quodque incæstum matri cum filio inuecturi sint . Cui autem fabuletur Noctis filium Momum , sine patre ; hanc mihi perspexisse rationem video , tum quod vitilitigator in altissima ignorantia atque errorum caligine versetur , & luce ingenij defectus studioque aliena reprehendendi nihil ipse rectum gignat , sed emissiis oculis aliena peruidet : tum quod ex occulta & abdita ratione illa carpendi libido nascatur . Sine patre verò , quod incerto auctore & è vulgo plerunque oriatur istud reprehendendi calumniandiisque studium ; quomodo vulgo conceptos diciimus , qui certum patrem demonstrare non possunt . Ob superiorem rationem etiam fuscum & coloris mustelini faciem pictura illi tribuit , additis nigris & dentibus & vnguisbus ; qui inaledicentia symbola sunt , iuxta illud Epigrammatij :

Nigros contorsit liuidus ungues.

Idem alatus pingitur; quod reprehensione, ac maledictis nihil pernicius; quæ facillimè emituntur, citissimè excipiuntur, & quaquauersum latissimè diffunduntur, ut sensit Cicero pro Plácio quo spectat & Alcæi versus:

*Maus λαρψας εξεφυγεν τοιχογραφησ, id est,
Pernicies Momus pennas effugerat unus.*

Epigrammata Græca Momum effigiant senem subiecta manu fulcientem calua tempora; quæ species innuit senile platurunque esse reprehendendi vitium; eoq[ue] morbo laborantes viriliterigatores, cogitabundorum more, meditari semper ac comminisci quod carpant. Adiungo illi & Inuidiam indiuiduam comitem: hoc consilio, quod æmulatio fermè accendat soueātq[ue] istud vitium. Fabula notissima est ex Luciani Hermo timo de fectis, quam compendio recensebo. Nata inter Palladem, Neptunum, & Vulcanum contentionem; quis utilius opus commonistraret, Neptunus taurum; siue ut alij, equum velut arationi vecturaeque accommodum in primis animal in medium statuit: Pallas domicilium ostendit, cuius usus contra iniurias aëris omnes inseruiret: Vulcanus fictum hominem profaciè præstantissimo opere exhibuit. Delectus arbiter Momus, præter alia quæ carpsit, cauissatus fuit in hominis opificio præteritos fuisse ab artifice clathros, seu fenestellas, pectoris parieti inserendos; per quos, ne quid occultum lateret intus, intraspici posset. Idem etiam Veneris sandalium,

vt argutum nimis atque loquax , calumniatus
fuisse legitur. Porrò nihil in vita mortalium tam
numeris omnibus absolutum , tam doctum , tam
recte factum inuenias , quod non , innatus Mo-
mis quibusdam , calumniandi & carpendi mor-
bus conuellat , aut saltem incessat : adeo procli-
uius fuit sæculis omnibus , ~~uariis~~ ~~et~~ ~~uariis~~ , id
est , Momum quam minimum agere. Itaque tum
hunc ad sensum refertur Emblema , quod repre-
hensioni obnoxia sint omnia : tum etiam ad id
quod prudentissime doctissimeque dictum à So-
crate memorat Vitruvius: oportuisse hominum
pectora fenestrata & aperta esse ; ne occultos ha-
berent animorum sensus ; sed ad considerandum
patentes : siquidem corde nihil sinuosius , nihil
insidiosius fabricata est natura , vt solius Dei sit
sensus & cogitata hominis inspicere atque per-
nosse.

Pictura. Senex pingatur caluus , colore fusco , liui-
dis dentibus vnguisque , alis supra humeros
exstantibus , læua caput sustentans cogitabundi
in morem , dextræ indice extento versus effigie
quandam hominis , clathratum pectus habentē:
adstent procul Pallas cum domicilio: Neptunus
cum equo : proximè illum Vulcanus cum ho-
mine suo , ita vt simulachrum hominis clathratū
diuersum sit ab homine Vulcani , velut Momo
designante , talem oportuisse fingi. Quod ad pi-
cturam Deorum attinet , ita semel statuo : Ne-
ptunus nudus pingatur , capillito cæruleo , altera
tridentem complexus , altera manu equum ha-
bena

bena tenens, pede delphinum premens. Vulcanus atro colore vt faber, rugosus propter assiduos ad incudem labores, læua malleum tenens, dextra hominem à se fictum commonstrans, claudus, capite præferens pileum cæruleum, cuiusmodi fermè figura spectatur Ducis Veneti tiara. Palladis effigiem dabo Emblemate. 15

Emblema. II.

Carmen est Heroicum cum dimetro Iambico, quale illud Horatij :

Nox erat, & cælo fulgebat luna sereno
Inter minora sidera.

S v s animal est infestissimum Elephanto, vſ-
que adeo vt vel solo illius stridore atque grunni-
tu audito, immanis illa bellua in fugam agatur;
id quod hostilia tela facere nequirent: vnde in-
fusum illud Mahometi, plani & impostoris per-
ditissimi, commentū, risum quibusuis cōmoquere
possit, prodentis olim diluuij tempore in arca
Noæ suem elephanti sterquilinio genituræ suæ
originem acceptam referre, vt ex eius simo ena-
tum. Sed vt hoc ridiculum, quippe ab homine
terum naturæ ignaro proditum; ita illud confir-
mat auctorum vnanimis consensus: siquidem
præter Plinium, Orum, Zoroastrem, Senecam,
Aelianus libro de animantibus primo, suis stri-
dore minimo terri elephantum locuples testis
est: qua ratione cognita Romani commisso cum
Pyrrho Epirotarum rege prælio, victores exti-
tere; cum elephan'es eius regis obiectis suibus
in fugam compulissent. Memorabile adçò est

nec silentio oblitterandum, quod à Megarensibus factum proditur, eodem auctore lib. 16. c. 36. quod cum ea vrbs arctissima obsidione ab Antipatro Macedone pressa, acerrimè oppugnaretur; oppidanis ues liquida pice perlitos prius, admodumque flamma succensos in hostilem exercitum impunisere; qui depascente iam illorum corpora incendio, latè grassantes, ac horribili stridore in confertū elephantorū agmen delatū, belluas velut in rabiem cōcitas disturbatis ordinibus in fugam verterunt. Huc faciunt verba historici, quæ nobis integra seruauit Suidas in hunc sensum; E vestigio appensa deturri sue, periculum quod ab elephante ingruerat, leuitarunt. siquidem atrocem grunnitum cum mox edidisset suspensus porcus, elephas id non ferens inhorruit. Illud vero tanquam controuersum ambigi potest, natuum ne sit quoddam atque intestinum inter hec animalia dissidium, cuius caussa mortalium ingenij sit incognita; an quod raucum illum stridorem, vocemque autibus asperam natura exhorrescant, cuius rei gnari, qui pullos elephantum educant, iam inde à primis annis sues adhibent ut assuetudine paulatim mali illud vincant. D. Amb. in Hexaëmero videtur istud referre ad prærogatiuam quandā à natura singulis animatis donatain. Suibus aptissimè comparantur non insulsi modo, & à Minerua alieni homines; verum vel maximè lingulacæ, & à rabi non male dicti rabulæ, qui cælum terræ miscent: Item parasiti, quibus similiter, ut suis

bus, anima pro sale data videri potest: quod olim
venustè dixit Cleanthes: qui omnes si à regiis
exsularent, rectius cum rebus humanis agere-
tur. Pictura poscit elephantem auerso capite,
& crispata promuscidē fastidiosum: Sueū con-
trā elephanto impudenter obſidentem, ac re-
tracto rictu grunnitum mentientem.

Emblema. r i r.

EMBLEM A, nisi failor ab Illustrissimo
Cardinali Granuellano A N T O N I O P E-
R E N O T T O usurpatum, elegans cum pri-
mis, & illustri laborum eius, virtutumque
heroicarum affecta, recteque factorum comite
Gloria dignissimum. Videtur autem heros ille,
cum omni posteritate nominis sui memoriam
qui adæquauit, innuere voluisse, ingentes,
ne dicam perpetuos esse exantlandos labores,
Herculis ritu, ei qui adspiret ad amplissimum
illud virtutis præmium, Gloriam videlicet; quæ
concors est & consentiens bonorum recte iu-
dicantium atque incorrupta laus, eaque peren-
nis; quæ cùm vitæ breuitatem, tum iuges la-
borum periculorumque molestias, sempiterna
posterioritatis commemoratione solatur, homi-
nibusque per suos veluti gradus ab humo in
cælum adscensum præbet; usque adeò illa al-
tissimi cuiusq; & optimi animum noctes diesq;
exstimalat, accendit, atque concitat, ut per la-
bores ad honestissimum illum veræ virtutis fru-

E

†

ctum,

Etum , eundemque immortalem peruadat : (nimirum exsulat hinc populiatis illa fama , adumbbrata quædam illius imago .) Sic ante Salaminem ipsam à mari obrutum iri hariolatur non falsus Cicero , quam Salaminij tropæi , quod Themistocles erexerat , memoriam : priusque Leuctra Bœotiae funditus interitura , quam Leuctricæ victoriæ , duce Epaminonda partæ gloriam . Neq ; verò huius loci est , aut temporis effusoribus habenis in istius herois labores , atque inde natam mox gloriam prouehi ; cum singularris ea commentariis debeantur . Pictura autem passim obuia est , vbi ligonem , qui fodicat orbem terrarum , anguis mordicus suam caudam ore tenens circumpletebitur : eumque ipsum serpentinæ laurea corolla medium ambit .

Emblema . IIII .

Carmen est Asclepiadeum monocolon , quale est illud Horatij :

Mæcenas atavis edite regibus .

NATIVVM dissidium atque internecinum bellum esse Feli , cum fugace Murium gente , usque adeo ut etiam cinere eius animalis diluto fugari abigiique mures sit proditum , nemo est qui ignorat : nimirum à Natura doctam vide- mus , suspensis alto silentio vestigiis , occultoque speculatu , & certo caudæ quam vibrat libramine , in musculos exilire : ut nunc inanem ac superuacuam sim collocaturus operam , si in re clarissima disertus esse velim . Monet autem symbolum , cuius meminit Suidas , nimia licentia & impu-

impunitate proposita insolescere homines. Me-
tus supplicij scelerosos in officio continet : quo
amor aut negligentiū obito , increscit ferocia
& sceleratē agendi libido. Verissimē dictum est
in Milonianā, maximam illecebrām esse peccan-
di, impunitatis spem. Pictura postulat geminas
muscipulas , quibus inclusæ sint feles , murium
agmine liberè choræas circumquaque ducente.

Emblema. v.

N O N h̄ic de ea vigilia nobis sermo est, quam
toto triennio passus fuisse legitur immortalis il-
le omnium scriptis Mæcenas, qui Somni molli-
ciem nullis potuit libaminibus , nullis victimis
flectere : sed de ea qua Demosthenem coty-
phæum & principem oratorum fecit , qua antel-
lucanas fabrorum operas præuertere magna cum
ambitione consueuerat : Sed de ea qua Iulianus
Imperator noctes dispartitus fuit in triplicia offi-
cia, quietis nimirum, Reipub. & Musarum : Sed
de ea qua Alexander magnus subiecta brachio
ænea concha, tinnitu complosæ peluis, vbi pilam
argenteam manu tractatam remiserant nerui so-
pore laxati , euigilare solebat : Sed de ea quam
reuera vitam vocat Plinius; quæ in iis præcipue
viget , in quibus animus inquietus opere pascitur :
id quod de te dici patientibus auribus nō abnues,
Vigli vigilantissime, qua duce tot prouinciarum
commodis assidue inuigilasti haec tenus non sine
valetudinis dispendio : qua tot iam annis magna
cum laude Præsidem consilij egisti , partaque
immortali gloria tibi tuisque eam facē preluxisti,

E s cuius

cuius nunquam intermoritur sit fulgor, eodem, quo orbis terrarū termino inclusus. Proinde, qui veræ gloriæ amore ducimur, id nos ope summa contendere decet; ut & Reip. & in commune consulendo, testemur nos pluribus horis vixisse, & Somno temporis furi, aut (ut Ariston aiebat) publicano medium vitæ partem interuerenti, portionem deduxisse. Frugi nanque temporis cum laude dispensatores, à morte etiam fax immortalis, veræ virtutis asecla gloria, nunquam extingueda comitatur. Symbolum Vigiliū vulgatissimum pingendum erit, quo hinc liber explicitus diligentia, illinc clepsydra temporis parcè admetiendi argumento, atque horum in medio Iynchuchus cum ardente face, posthumæ gloriæ testimonio, libitinæ imposita simul omnia exprimenda venient.

Emblema. vi.

Hexametrum est carmen cum Daetlico Simonideo, pentametro acatalecticō, quale memoratur illud à Servio Honorato.

Parthenopæus erat, puer Arcadiæ decus.

P A V S A N I A S in Atticis scribit Athenis existare Pacis simulachrum, Plutum filium gestantis: quod iterum repetit in Bœoticis, ingeniosè fabrefactum à Cephisodoto statuario scribens. Est autem Plutus siue Pluto diuitiatum deus: quanquam diuersissimos hos esse annotat Lilius Gyraldus, manifesti erroris cōuictus vel ipso Pausania iudice: apud quem priore loco Πλωταρχαῖδα legas: posteriore Πλωταρχη, eodem sensu.

Siqui-

E M B L E M A . V I I .

75

Siquidem Plutonem ideo præfecit diuitiis antiquitas, quod ex imis terræ visceribus; immo ab ipsis inferis petantur opes. Non absimili ratione Thebis primaria Bœotia vrbē, Fortunæ statuam positam legitimus apud eundem auctorem, Plutum puerum gestantis, innuere volente artifice, Fortunam matrem esse aut alumnam diuitiarum. Quod ad picturam attinet: Pax femina pingitur nitido vultu, adspectu pulchra, oleagina corolla redimita, læua Amaltheæ cornu omni fructuum genere redundans, dextra Plutum puerum tenēs, claro symbolo, quod non è bello, sed beneficio pacis crescent opes. Plutus autem puer pingitur volucer, aureus totus, oculatus, teste Philostrato in Imaginibus: nā cęci Pluti significatio, ut omnino sior, ab hoc loco excludenda est.

Emblema. V I I .

P E L E C A N V M, quem à rostri magnitudine
~~pauçioy~~ nominat auctor ~~xoçxviðaw~~ anonimus, auem paludibus Aegypti peculiarem tradit, prolis suæ amantissimam, quæ pullorum suorum proteturiam atque impietatem merita morte vltæ, mox facti pœnitens, pertuso latere suo, pullos mortuos vitali sanguine, quo animantur, utorat: quod ipsum præter Isidorum commemorat D. Hieronymus, non eadem tamen fide; quippe qui pullis à serpentibus enectis id officij præstari dicant, cum ille ad iniuriam parenti illatam hoc referat. Nihil verum ingenuè literatum magis addecet; quam citra omnem dissimulationem nihil occultum premere, quod

vñu

vsui & commodo esse queat; ita se suas quæ opere
tas commodate, vt appareat effusum benigni-
tatis sinum nulli, nisi prorsus à Gratiarum limi-
ne peregrinus ille sit, claudere velle. Callimachus
Hecalen φιλοζενίας ἀρχής οὐστήνος habuisse testatur.
Cimonis Atheniensis aedes Laciadis suis patueret.
Musarum fores semper aperiæ etiam, prouer-
bio teste, innotuerunt: Vir & litteris & humani-
tatis artibus imbutus, vt illic; ita hic quod cœmu-
letur gnauiter, inuenit: vt nedum benignitate
priuatim commodus sit; sed et officijs publicè,
vt Reipub. literatiæ, vt patriæ, vt amicis, vt vi-
ris bonis prospicit. Is itaque penetralia timatur
sua, nihil abscondit, ingenij dotes, quæ varias
ad res à munificentissimo bonorum largitore
Deo vnicuique tributæ sunt, non modo non
supprimit, sed claram in lucem proficit, totum
se denique effundit. Talem te, Hoppere Iu-
reconsultorum coryphæ, præstas communis pa-
triæ, talem amici agnoscunt, talem te Respub.
literaria sensit: & nisi concatenatorum labo-
rum, otium illud Musis sacrum interpellant-
tium, circulus, Principum curis inuoluisset, lo-
cupletius sentiret, immortalibus fœcundissimi
ingenij fructibus fruitura. Picturæ ratio notior
est, quam vt in ea operam colloquem explicanda.

Emblema VIII.

*Carmen est Choriambicum, Callimachium, constat tetra-
metro & amphibrachy siue bacchio, quale est illud.
Armipotens Mars genitor Romulida, te venias
precamur.*

PASTINACA is piscis est, quem Græci
 $\tau\gamma\mu\nu\alpha$: interpres plerique omnes Turturēm
 perperam appellant: Hollandis nostratibus, ab
 aculeata iaculi in modum cauda, pylstaert nomi-
 nat. huius radius (aculeum ita vocat Plinius)
 tam letalem præsentaneique veneni vim habet, ut
 arboris quantumvis ramosæ, ac vegetæ, & amœ-
 nissimo frondium virore florentis caudici infixus
 mox folia defluere faciat: quo amissō honore,
 truncus quoque celerrimè exarescit, neque mul-
 tò post sideratæ, atque è solis immenso ardore,
 solique squalore exsiccatæ arbor fit similis. Pli-
 nius lib. 9. cap. 48. & lib. 32. cap. 2. huinsce
 rei fidem facit, nullum usquam exsecrabilius
 venenum esse assertens, quam sit radius in cauda
 pastinacæ eminens, qui radici infixus arbores
 necet. hoc telo patrem Vlyssem interemit Tele-
 gonus, accepto à Circe matre exitij indicio:
 quam rem graphicè describit Oppianus in Ha-
 lieuticis, in hanc fermè sententiam utcunq[ue]
 versibus à me expressam.

Nil Trigonis diro radio exitialis usquam est:
 Martia non tela, aut nigri que lacte veneni
 Spicula Achæmenidum tinxit gens aspera bello,
 Vbere stet quamuis fætu, & frondentibus arbos
 Luxuriet ramis, vernoque virescat honore;
 Vulnera si tristi radicem punxeris imam,
 Mox labat omnis bonus, coma defluit, ipsa decorem
 Exuit hinc viridem crudeli saucia tabe.

Non minus præsens virus habet exitialis ac pe-
 stifera delatoris lingua; quæ florentes dignitati-
 bus

bus cuertere , fortunisque omnibus exutos , ad
incitas redigere potest . Pingatur itaque prius
florens, ciusque truncu affixa adhæreat pastinaca:
Sed ita ut radius ille, de quo diximus, caudici im-
pressus clare videri queat.

Emblema ix,

*Carmen est Heroicum Archilochio tetrametro catalecticō
comitatum.*

P L V T A R C H V S in libro , quem de silenti-
tibus Pythiæ oraculis scripsit , commemorat Co-
tinthi in Oeco (quod ædificium à Cypello ty-
ranno consecratum fuerat) inter templi anathe-
mata extitisse Palmam æneam , cuius ad radices
insculptæ visebantur ramæ & nartices , hydros
vocant . Emblemate isto , tametsi ad diuersum
sensem ibi torqueatur à Diogeniano , innui exi-
stimo , à vitilitigatoribus (libenter enim Cato-
niana voce cum Plinio vt or) obstreperis ac ma-
ledicis inuidorum linguis , exitiali veneno arma-
tis ; impeti illorum vitas , qui non obliqua , sed re-
cta ratione ad dignitates rerumq; fastigia emer-
gunt , dissimiles Russini , Eutropij , eiusque farinæ
aliorum , prauis artibus diuitias & honores aucu-
pantium : quorum conatus omnes cò tendunt , ut
cuerhos fortunis omnibus exuant probos & in-
nocentes homines , cum isti innocentia sua freti ,
calumniatorum latratus & inuidorum molimi-
na sublimes facile despuant . Palma ardua ,
primæque nobilitatis arbor est , onerumq;
grauium victrix , frondibus nunquam vidua ;
quæ opibus honoribusque pollentes aptissime
expri-

exprimit: cuius ad radices positæ visuntur ranæ
(quarū rauca illa & odiosa coaxatio nulli ignota,
calumniatorum significationem haud duliam
habet) & hydri, nullis serpentium veneno infe-
riores, si Plinio credimus: per quos virulentus
intidorum alienam famam incessantium sibilus
denotatur.

Emblema x.

*Logædicum Archilochium, Ithyphallicum Murius Plotius nominat, cuiusmodi est illud Flacci:
Soluitur acris hyems grata vice veris & fauoni,
Trahuntq; siccas machinae carinas.*

PINGATVR Leo otiosè recubans in gra-
mine non procul ab armento pascente, raptæ
prædæ mordicus inhærens: ita enim solet ex om-
ni numero, quantumuis ingenti fame stimuletur,
vnum pecus diripere comedendum: adstet illi
Canis limis feram suspectans, & prædam ingrat-
is (quod dicitur) oculis frustra deuorans. Sym-
bolum optimè quadrat in hæredipetas, qui alienis
funeribus inhiant, & per mortes incerta spe
bona aliena captant, saepius delusi, ut iuuenis ille
apud Lucianum in dialogis, quem mors inopina
ante senem, cuius funeri propter summas opes
imminebat, rapuerat. Competit & in quosuis, qui
ambitu tenetur, & sacerdotia aut honores, ab alijs
possessos venantur.

Emblema xi.

M E M O R I A E proditum est à Diodoro Si-
culo Bibliothecæ decimo septimo, & à Q. Cur-
tio, Tyrios eximia religione coluisse Apollinem:
cuius

cuius numē sibi tutelare vt propitiarent, sibique
modis omnibus conciliarent, tempore obsidio-
nis , quam grauem & funestam ab Alexandro
Magno experti sunt , simulachrum eius Dei au-
rea catena basi columnæ, cui insistebat , alligas-
se , vt ille scribit; aut vt alter , aræ Herculis vin-
culum illud inferuisse , velut illo Deo Apolli-
nem retenturos . Similiter Pausanias in Laconi-
cis refert , peruetustum Spartæ extare simula-
chrum Martis compedibus irretiti , quo vin-
culo proprium sibi ac Reipublicæ perpetuum
bellatorem illum Deum , nec vñquam suæ vr-
bis desertorem futurum , velut in peculio obli-
gatum , voluerunt . Neque aliorum Victo-
riam deam, cui pennas dedit , volucremque fin-
xit antiquitas , απτηγον , intiolucrem, alisque or-
bam & fano & statua decorarunt Athenien-
ses , augurantes perennem ipsis fore Deæ p̄-
sentiam , negatis illi aliis quibus auolaret . Gen-
tilitatis deliræ somnium istud fuit , nimis quām
superstitiosum , existimantis quali quali ho-
noris obsequiique lenocinio , Deum in vota no-
stra , eaque perfunctoria & inutilia pelici , ad
modum pueritiæ , quæ crepundiis deliniri capi-
q; solet; atq; ita in ordinē cogi posse . Quare stul-
tum est , ne dicam impium ac profanū , putare di-
uinum numen toti mortalitati iuuādæ compara-
tum , tam pusillum esse & otiosum , vt palpationi-
bus tantum non nostris ac veluti poppysmis
titillationibusque cedat et expugnetur . Pingan-
tur tres isti dij seorsum in templis concameratis,

Apollo

Apollo catena aurea colunæ alligatus: cetera peculiaria indicia Fulgentius & Cornutus ista tradunt; nempe ut pingatur iuuenis, imberbis, capillo promisso aureoq; laureo fertu redimitus, cu arcu & sagittis in dextra, citharam tenens læua, cum Corvo aue illi sacra adstante. Mars sit compedibus vincitus, alioqui loricatus, galeatus, pugione accinctus, flagellum manu tenens, vt Alberticus philosophus scribit; altera clypeum, nudò pectore, vt Isidoro placet, cum lupo animali ipsi sacro, aut gallo, secundum alios. Victoria, quam apteron, id est inuolucrem dixerunt Athenienses, pingatur sine alis, virago, vt solet, dextra manu punicum malum tenens, læua cassidem: nam hac specie colebatur Athenis, vt Heliodori testimonio confirmat Harpocration: posteri deinde sculptrores alas illi iuxterunt, nimirum Bubali pater Anthemius; aut, vti Aristophanis scholastes vult, Aglaophon Thasius pictor; quam alis aureis ornat Comicus Aristophanes illo versiculo:
A'v'ina πέταλον ριγηνήρεπυγην χρυσαῖν.

Mox aureis pennis volat Victoria. Extitit & Romæ simulachrum Victoriae alis viduum, quæ cælitus tactæ defluxerant; in quod Pompeij titulo epigramma legitur, in hanc sententiam:
 Roma caput rerum, nunquam tua gloria obibit:
 Nam victrix Dea te haud deseret inuolucris.

Emblema XII.

Carmen est hexametrum, cui associatur Alce a iium consistans nimen brachycatalectic, ut est illa:
Spernis decoræ virginis toros.

SPARTAE in templo Veneris armatae con-tignationem fuisse extractam , quæ Veneris co-gnomento Morphius , à forma (ut apparet) dictæ , numini fuerat , sacrata memorat in Laconicis Pau-sanias: simulacrum erat ex cedro factum , sedentis habitu , compedibus vincitæ , caput obaudente flammeo , siue calyptre; addit I yndareum Dio-scurorum patrem pedicas illas adiungi curauisse , fidei symbolo , quam maritis deberent vxores arctissimam : tametsi illius infelicitas in filia-bus prostitutæ pudicitiae macula famosis , à Ste-sichoro Lyrico prorita , satisque decantata est. Porrò compedes indissolubilis vinculi coniuga-llis & arctissimi amoris significationem habent. Flammeum verò (quod d luteum est capitis velati-mentum) & pudoris argumento capiti imponi-tur , & fausti ominis ergò , ceu connubij indis-solubilis. Illud de pudore declarat Claudianus in raptu Proserpine , ibi:

Flammea sollicitum preuelatura pudorem.

& Lucanus Pharsalidos lib. 2.

Non timidum nuptæ leuiter rectura pudorem.

Lutea demissos velarunt flammea vultus.

Postremum confirmat flammei usus assiduus flaminis vxori , cui diuortium facere nulla ratio-ne leges permittebant. Sedens autem meritò pingit , vagæ Veneris odium insinuans. Pingatur Venus subsellio insidens , pedicis constricta , vul-tu flammeo obrecto , nuda , dextra Cupidinem videntem complexa , sinistra tria mala anteafe-rens: adstent illi geminæ columbæ aues illi sacrae,

Cornuto

flamen?
connubij
collus

Cornuto teste, cùm propter puritatem, tuim propter illices blandities, quarum indicium facit frequens harum auium suauitatiō: nihil autem magis decere honestam matronam, quām velatam conspici, vult D. Clemens Alexandrinus, exemplo Creusæ vxoris Aeneæ, quæ ardente iam patria non dum abiecerat curam velaminis.

Emblema. x i i .

*Camen est Sapphicū prāpositū Gliconio, quale illud
Boetij:*

Cūm polo Phæbus roseis quadrigis
Luce in spargere cœperit.

S Y N E S I V S libro de regno administrando ad Arcadium, vel, vii Nicephorus vult, ad Theodosium iuniorē scripto, negans in viribus solis ^{prudentia & viriles} positam esse felicitatem principis, eam prædicat esse absolutam omnibus numeris vitam, quæ potentiam prudentiæ consociat; quæ res coniunctæ robur inexpugnabile conciliant; disiunctæ verò inualidum & inutile: quando videlicet aut robur prudentia sit destitutum, aut prudentia viribus defecta. Quapropter, inquit, sapientes Aegyptios in hoc sum admiratus frequenter, qui geminum Mercurij simulachrum simul consti-
tuunt; alterum iuventa florentis, alterum ma-
turo senio venetandi: volentes innuere, etiū qui rectè Rempub. aut regnum sit administratu-
rus, coniunctam cum prudentia fortitudinem ha-
bere debere, quasi alterutrum inutile sit absque alterius ope. Neque alia de causa Sphinx apud illos pro templorū foribus posita yisitetur, & quæ

sequuntur infra x l i i . emblemata recitata . Huc
spectat Hor . illud : lib . 3 . Ode 4 .

Vis consiliū expers mole ruit sua .

Vim temperatam Dij quoque pronehunc

In maius : ijdem odere vires

Omne nefas animo mouentes .

Eandem sententiam comprobat Isocrates ad De-
monicum scribens : Robur cum prudentia coniun-
ctum prodest , qua sine plus habeti incommodat .
Quod ipsum & Milonis Crotoniatæ exitus abun-
dè docuit .

Emblema . x i i i .

Hexametrum versum sequitur Aristophanum metrum te-
tarametro brachycata lectico ~~absolutum~~ ; seu tetramet-
rum Colutum : ita namque à Mario Plotio , cuius li-
bellum de metris aliquando in vulgabimus , nominatur ,
quale est illud :

*Marcant lucernæ , sol propinquat , non tamen
vocas .*

P Y R A M I D E S , quas otiosam ac stultam
regum Aegyptiorum pecuniæ ostentationem no-
minat Plinius , vastæ fuerunt & insanæ substru-
ctionum moles , aliquot soli iugera complexæ ,
pattibus ferme quatuor angulorum lateribus ab
imo in acumen desinentes , sic dictæ , quod in
ignis speciem , in conum extenuentur ; quarum
fastigiata excelsitas paullatim gracilescens , um-
bras quoque consumit , ut præter Solinum , Am-
mianus scribit lib . 22 . Fuisse eas regum Aegypti
monumenta , & inter septem orbis miracula ha-
bitas tradit geographus Strabo . Quia vero in-
conclusa

concussa vel maximè , stabilissimáque inter omnes figuræ figura quadrangula, Galeno teste, habetur, hinc est quod monarcharum aut regum fortunas huic comparati apposítè credam: aut etiam constantis animi virum; qualē describit Q. Catulum Cicero , quem neq; periculi tempestas, neque honoris aura potuit vñquam de suo cursu, aut spe, aut metu dimouere. Priori rationi hedera aptè conuenit, vt pote sese ipsa sustinere prorsumque serpente impotens , ni pedamenti adminiculo vtatur, ac flagellis suam muniat imbecillitatem. talis est plebis ac minoris conditionis hominum status , quibus principum opes fulcimento sunt & ornamento . Neque posteriori rationi absonus est viuax & perennis huius plantæ viror: quippe cùm maguanimi et fortis viri, qui humana omnia premit , & ad omnes casus infractum gerit animum, laus cum æternitate certet, perpetuò victura . Diuersa planè hinc ratio est hedera arborem scandentis , vt quæ solet succuin viresque illius omnes in se rapere ac demum encare: quod in eos quadrat qui alienas opes sub titulo & prætextu patrocinij in se corriuant, atque emungunt. Aliter etiam Marcellinus lib. 15. hederae comparationem ad opulentos transtulit , apud Imperatorem delatos, qui præsidia potiorum pulsabant, ijsdemque tanquam hederae excelsis arboribus adhaerentes , absolutionem precibus mercabantur. Sunt qui emblematis huius significationem calumniati , ad creandam principi cuidam viro , qui hoc symbolo vtitur,

inuidiam, eius sensum aliò detorserunt; velut qui circumfessum tenuerit Galliarum Regem & hederæ instat circumPLICATUM, ne quis ad eum pateret aditus sine ipsius assensu. Sed istud quid aliud est, quam genuiaum emblematis sensum corrumpere, atque peruertere, & animam illi adimere?

Emblema xv.

Heroicum cum Iambico trimetro.

V P V P A avis est cristata, plumis in capite instar cristæ plicatalis subrectis, quam Galli, *vne Inspe* appellant: Hanc scribit Orus, ubi senserit ex vuarum, quas appetit summopere, esu nimio noxā se incurrisse, decerpta adianto herba, quam officinæ capillum Veneris nuncupant, mederi sibi, ramulumque eius herbæ ore circumferentem, obambulare. Quibus temulentia valetudinē concussit atq; labefactauit, ij abstinentiæ ramulo se lustrent. Qui affectibus violentis tyranis, aut (vt voluit Plato) loris restibusve nos vltro citróque in diuersos motus trahentibus, obnoxij sunt; ij à diuinis placitis & verbo diuino remedium petant, & mentem, quæ passionibus illis animi turbidis, tanquam regina quæpiam imperare debet, obmuniant: quæ victoria primaria est & potissima, seipsum vincere. Qui peccata sua ritè expiari cupiunt, lustrent se lachrymarum adspergine & immersabili pœnitudinis ramulo.

Emblema

Emblema xvi.

Metrum hexametrum, cui subiungitur dactylicum Stesichoreum, à Stesichoro, cui familiare fuit, nomen fortunatum, constans pentimetro acalectico; quale est illud à Mario Honorato recensum,

Marsya cede Deo, tua carmine flebis.

PINGATVR puerorum grex geminus,
quorum altera pars bullas siue pompholygas
è conchylio (in quo smegma, quem saponem
dicimus, cum momento aquæ commixtum
sit) in ætra difflet: altera easdem iridis in modum
discolores & purpurascentes sectetur atque com-
prehendere studeat; sub quorum pedibus non ma-
lè subscribi possit diuermium illud Italij in ore
frequens, E T T V T O A B B R A C C I O
E T N V L L A S T R I N G O. Nemo ne-
scit, bullæ nihil esse vanius, aut inanius, com-
parata illi iam olim caducæ mortalitatis um-
bra. Itaque quadribit aptissimè in eos, qui di-
versis artibus scientiisue animum adiiciunt
simul, varia in studia distracti: aut qui pluribus
mutiis honoribusq; simul inhibit aut quacunq;
tandem in re insatiabili animo nusquam satis
facientes huc illuc nutant. hi namque parum
proficiunt, suaq; spe elusi sæpen numero discedunt.

Emblema. xvii.

HIPPPOPOTAMI impietatem imma-
nem esse, monumentis litterarum proditum est
à veteribus; adeò ut ne patri quidem, per quem
vitæ usuram accepit, pareat, qua de re etiam alibi
scripsi. At ciconiam serpentium certissimum esse

exitum nemo infitias iuerit qui eam longis
colubris inuisam dici Virgilio didicerit : qua
de caussa necasse ciconiam capitalis noxia fuit
apud Thessalos , quòd eorum regio prouentu
serpentium abundaret , si Plinio credimus.
Sceptrum verò gestamen Regum , qui priscis
sæculis iudices erant cauſtarum ; ac proinde etiam
iustitiae dicatum fuit . Quo symbolo indicatur
impietatem (quæ vitiorum omnium funda
mentum est , & qua flagitia ac sceleria omnia con
tinentur) coērcendam esse & vindice gladio casti
gandam , atque è medio tollendam , non secus
quām à ciconiis solet serpentium genus . Res
per se clara est .

Equo fluuiatili in dorso erigatur sceptrum , cui ci
conia insistat .

Emblema XVIII.

*Metrum est Archilochium acatalecticum, comitatum Iam
bico Hipponačio, cuiusmodi est illud Flacci :*
Nonebūr, neque aureum

Mea renidet in domo lacunar.

MU**S**T**E**L**A**M (inquit Plutarchus libro
de Iside & Oſiti) pleriq; arbitrantur & affirmant
per aurem initum pati atque concipere , sed
ore partum edere , natalium sermonis qua
dam similitudine . Anaxagoras , alijque non
nulli physici prodiderunt Mustelam pariter &
Ibin ore parere ; teste Aristotele libro de genera
tione animalium tertio , cap. 6. quorum senten
tiā illic conuelliit . Aristeaſ ut istud ipsum cōfir
mat ; ita paululū detorquet symboli explicationē ,
sic enim

sic enim sonant eius verba . Mustela auribus concipit, quod ore parturit: itaque eius esu interdictum est Leuit. 11. Iudæis; ut hoc symbolo insinuaretur , perniciosissimū esse homini morte, quod, quæ auribus acceperit, eadem verbis exagerans maioribus malis inuoluat.

Hugo Card. in superiorem Leuitici locum euariat non nihil à prædicta opinione; siquidem mustelam matrem ore generare; feminam autem concipere annotat . quam fideliter , ipse videtur. Orus etiam mustelum pisces huic cognominem ore parere scribit: similiter & Zezes.

Huc allusum videtur à Lycophrone in Alexandra tenebrofissimo poëmate , cum Medusam Gorgonem appellat *δειπότασσα γοργών*, id est, Mustelam iuguliparam, velut collopuerperam , præpter fabulam , quæ singit Gryfaorem & Pegasus è ceruice eius exstissee , truncato illius capite . Ad symbolum faciunt Epicteti verba admonentis à natura mortalibus unicam datam esse linguam, aures geminas; ut loquendis audita duplo sint plura . Demonactis apud Lucianum documentum est , autibus sæpius quam lingua vtendum.

Epaminondas à Pindaro laudatur hoc nomine, q̄ haud facilè alter inueniretur, qui plura sciret ac pauciora loqueretur . Picturæ ratio per se cūdēs est.

Emblema xix.

Alemanium est dactylicum tetrametrum hypercatalecticum, simile secundo Boëtij carmini, cuius initium: Heu quam præcipiti mersa profundo.

CROCODILVS, cui à croci metu nomen est, exitiale malum, quadrtipes, vtroque elemento infestum & terra & flumine, linguae expers, dentibus serratis, eorumque ordine pectinatim se stipante, maxilla inferiore immobili, ungibus immanibus, cuncte adeò inuicta, ut ictus tormento quouis, adactos eludat atque repercutiat: tergore metatur locū nido præ diuinatione quadam & naturali prouidentia eum deligens, ad quem summus Nili auctus eo anno sit accessurus: neque alibi incubat oua, quæ candida sunt anserinis similia. hæc de Crocodilo ex Plinio lib. 8. ca. 25. Solino cap. 45. Marcellino lib. 22. & Herodoti Euterpe. Addit Plutarchus libro de Iside, Aegyptios certum coniicere Nili incrementi terminum ibi fore, vbi oua excluserit femina: nam, cùm in humido fouere nequeant Crocodili, & procul à fluminis alveo patere metuant, ita exactè præsentiant naturæ tacito instinctu quod futurum est, vt accessu fluuij in pariendo, incubandoque (quod alternis obseruant mās & semina) vtantur, atque ita oua arida & inhumecta conseruent. Monemur prudenter rerum satagere, longeque antè consultare atque, videre, quam quid statuamus aur agamus.

Emblema xx.

*Carmen est Phalecium à Phaleco inuentre sic nuncupatum,
quod ḡ hendecasyllabum à syllabarum numero, quale
illud Martial.*

Vitam quæ faciunt beatiorem.

G R C A-

CICADA insectum est , quod rorem lambendo vivit , nec alterius alimoniae indigum , cantrū se oblectat . Pingi possunt plures cicadæ , quæ flosculos (qui ad ornatum varij pingātur) dehiscentes , & explicitos , rore madidos , aduolitent ac depascant ; à ceteris , qui etiānum intra calyces suos siue alabastros abditi latent , abstineant . Qui sua sorte , licet exigua , contenti sunt , bonis præsentibus fruuntur : liberali interim spe ducti , fore , ut aut industria aliquid adiiciat , aut principum liberalitate accedat , aut hereditas portum ostendat ; quod omne lucro deputant , & veluti probè sibi feneratum prettereunt . Non dissolum hinc est Italicum hendecasyllabum .

Di questo mi contento & meglio spero.

Emblema XXXI.

INSIGNIVM vsus peruetustus est , quando Anubin & Macedonia , Osridis filios , armorum insignibus vlos fuisse iam tum memorię prodidit Diodorus , canis exuio alterum , lupi rostro alterum , tanquam animalibus ab ipsorum natura non alienis . sic Tideus apud Aeschylum in clipeo depictum præfert cælum stellatum cum luna medium vmbonem occupante : Hippomedon Typhonem fumos ore efflantem : Parthenopæus Sphingem : Perseus Gorgonis colubriferū caput ; Veneris genetricis Iulius , alijs Pegasos , Minotauros , Harpyias , Leones , Vrsos , Aquilas , Angues , Fuscinas , alijs aliud . At gētis tuę istud insigne aut Symbolū , Sambuce doctissime , nō otiosū ac iners aut ingloriū existimo , in quo visuntur binæ

binæ grues (non sine causa Palamedis , vniuersiter omnes Græcos solertissimi artium insignium inuentoris, aues nuncupatae) hinc pedibus saxum, firmitatis argumento ; illinc cor , frontem & retinaculum omnium honestarum actionum, concorditer complexæ , rostrisque annulum aureum , ceu debitam sibi mercedem appetentes . Multiplex hic cognitio animum simul præstringit : nam uti Grues altiuokæ sunt , nubila volatu tranantes ; ita doctissimus quisque non humo assidet, sed mente cælestes etiam sedes addit, imo penetrat ; neq; id solum, verū etiā gloria eternitatis affectatrice, sidera pulsat, & nubibus caput inserit . Eadem etiam vigiles , quod noctu lapidem pede sustinent , vt oppressas somno, laxatis nervis, strepitus cadentis lapidis expergesfaciat, diligetiæ summæ indicium faciunt.. Quam istarum auium sollertia in exemplum rapuisse mihi videtur Alexander Macedo non abs re Magni nomen adeptus, qui globum argenteum brachio capiti subdito tantisper continebat (quoties lucubrandum illi erat) dum remisso nervorum tenore delapsus , tinnitu peluis subiectæ , somnum illi abrupisset . Annulus vero (quæ Promethei inuentum perperam , vt quo ipse Caucaso alligatus fuerit , alij Lacedæmoniis falsò attribuunt, quod ferreus illis in usu fuisse legatur) in se recurrens & *anægav*, immortalitatis nunquam ullo sæculorum spatio finienda index esse meo quidem iudicio videtur . Quod si hariolari in re mihi obscura licebit , crediderim duorum coniunctissimorum fratrum operam præclaram Principi aliquando suo

suo nauatam , maxima constantia pari^{que} concordia, ista genti tuæ peperisse insignia , laudabiliore ratione , quæm cicatricum insignia Salustianus ille commendarit; vt, quibus gloriæ infinitas, annuli opes, adamantis argumēto à Principiis liberalitate honestamentum ac decus accesserint. Effigiationem quid attineat præscribere, cùm per se ipsa è superioribus abunde elucescat?

Emblema xxi i.

*Carmen est Heroicum cum dictylico Almanio tetrametris
acatalecticō, cuiusmodi est illud Boeij:*

Tunc me discussa liquerunt nocte tenebræ,
Luminibusq[ue] prior rediit vigor.

O R V S Apollo qui Hieroglyphica scripsit, refert Leonem , vbi febricitatir (familiaris autem huic feræ morbus febris est; præsertim quartana, si Phileti , qui de animantibus græcè scripsit carmine, credendum est) simia solere vesci, saluberrimæ escæ loco . Non repugnat Plinius , nisi quod morbi vim eleuans , ægrotitudinem fastidij tantum sentire dicit, in qua medetur sibi gustato simiarum sanguine, quæ lasciuia immodica in rabiem eum agunt. Confirmat idem & Philostratus lib. de vita Apollonij tertio : Leones medicinæ gratia simiis insidiari scribens. Quin & Aelianus omnigenæ historiæ lib. 1. cap. 9 . ægrotanti leoni cetera remedia inutilia scribit, præter simiā, cuius esu pristinam valetudinem recuperet. Idem in libris de animalibus lib. 5 . cap. 39 . medelç rationem & morbi discrimen distinctius his verbis aperi: Leo, inquit, supra modum ingurgitato

gitato cibo , remedium querit , aut à quiete abstinentiaque, aut simiam nactus deuorat : quo cibo alii proluuium excitatur , molestaque faburra exoneratur . Simiis aptissime comparari possunt impostores , assentatores , & parasiti , qui ad gratiam loquuntur , & principum auribus insidias faciunt : siquidem *δημοπιθηκούς* velut populares Simias vocat Aristophanes eos , qui plebi assentantur & obsecundant , quando & *πιθηκίζεται* , quod Simiati notat , pro fallere græca lingua usurpat : est enim animal istud ad imitandum omnia dextrum , & habile . Tales autem pestes si quis aula exturbaret princeps , næ ille vere Augiae stabulum repurgaret , & cum Hercule ac Constantino monstroru domitor dici posset : hoc enim Aurelius Victor Constantino tribuit , qui aulicas illas pernicies tineas foricesque palatij appellare solebat , ut Anaxilaus , opuin vermes , quibus confectis & expulsis , ad incolumitatem rerū & sanitatē cuncta redire posse , nō iniqua spes est .

Emblema XXXIII.

Cyrilium metrum est , constans pentimetro hypercatalecticō , quale hoc :

Pulchra puella comas ambit sibi palmisibus .

P A L M A Aegyptia Theophrasto à fructu Balanus dicta , arbor est magna , non recta , sed contorta , folio myrto simili : Dioscoridi (à quo pictura peti potest , expresso eius uno ramo) πάρα , à succci copia qui in poculi vicem conuertitur , et ab arcēda siti adiplos quoq; vocata . Hæc prius quā maturuerit decerpta , sitim sedat : sin matura sumatur ,

sumatur, sensum intercipit, gressum præpedit, linguam tetardat, & obsecsis mentis ac corporis officiis, ebrietatis vitium imitatur, ut Solinus memora tcap. 45. Memorabilem. Admonet hoc symbolum curiosam & profundam diuinarum rerum uestigacionem, eamque matutis iam fructibus factam, hoc est, ab ijs qui mysteriorum omnium cognitionem absolutam se adeptos putant, periculosam esse: nam quo altius isti laborat arcana de Deo eiusque uniformi Trinitate perscrutari, hoc maioribus altioribusque tenebris inuoluntur, & in diuinitatis abyssum ineluctabilem corruunt. Simonides sapientiae nomine percelebris olim rogatus ab Hierone Syracusarum rege, Deum vt sibi definiret, poposcit sibi diem vnu: postridie rogatus vt fidem exsolueret, bidui spatium petiit: cūq; saepius dierū numerum ingeminaret, atque Hieron admirabundus eius facti rationem requereret, respondit sibi tanto intricatiorem obscuriorēq; videri rem, quanto diutius consideraret. Quod spectasse Aegyptios sacerdotes puto, qui sonum tantum vocalium litterarum inconditum accinebant, indicantes se nulla ratione de Deo certi quid & explorari posse expromere. In hanc sententiam detorsit, istud symbolum Hugo Eterianus, non postremæ eruditionis Theologus, cum de Spiritu sancto aduersus Græcos disserturus sic initio operis loquitur: Dum supremæ philosophiæ principium delibare aggredior, aquaticæ mihi video testudini esse similis, quæ fratum tranare cupiat, stupore

stupore cogitatus obsidetur ; mens tabescit ; lingua tanquam Aegyptiam palmam , quæ apud Græcos Adipos (malè enim adiperos ibi legitur) vocatur , gustauerit , retardatur . Apposite me hercule synibolo vsum wides , in explicanda prouincia , quam arduam aggrediebatur , difficultate : nam diuina natura ne angelicis quidem , nedum humanis linguis enarrabilis est , aut comprehensibilis , vt D. Martialis Lemouicensis Episc. scribit in epist . ad Burdeg . quod ipsum & Plato non tacuit , Deum indictum & innominatum vocans , quem inuenisse haud sit facile ; intellectu comprehendere , impossibile : aut , vt Hermes Trismegistas inquit , Deum mente complecti res est ardua , sed sermone enunciare , impossibile . Huc spectat Iambus antiquissimus , quem ex ore Socratis fluxisse , lib . de recta Confess . memorat Iustinus martyr .

Oὐδὲν γέ ἀθράτοις τῷ θεῖῳ οὐφίσ . id est , Retum diuinatum nihil mortalibus exploratum est : quo innuitur , qualia sint diuina , non esse inquirendum stupulosius . Præstat itaque immaturas palmulas decerpere in sacra philosophia , quæ sitim arcent : quippe cum videamus sophos istos qui inmatris frui se solos arbitrantur , arenibus faucibus , lingua impedita , ingenio hebescente ac caliginoso , gressuque male nutabundo , in ea sursum ac deorsum iactari voluntariq ; & sapientem Athanasij admonitionem sequamur , docentis , lib . 3 . aduersi . Arianos , curiosa & accutata persuasione potiorem esse fidem simplicem .

Potest

Potest symbolum referti & ad captiosas spinosasq; disciplinas, quæ cum fructu delibari possunt primoribus (quod dicitur) labiis; ita nāque sitim restinguere valent: in quibus tāquam ad Sirenæos scopulos desidere atque cōsenescere, id demū. insanum est studium: nam vbi eò res venerit, stupidi, cæci, dulcique veneno ebrij, argutiarū fuligine audientiū oculos præstingere gaudent, sed euā nida, sanctissimæq; disciplinæ nomen emētiūt interim, ut lucentē dissērit Herodes Atticus apud Gelliū, lib. 1. Neque malè vita aulica, huic Adipso arbore comparari possit, quam aliquantis persequi & degustasse ante maturitatem fuerit non vtile, sed cuius illice succo, vbi maturuerit, plenis faucibus imbui, in eāque non immorari tantūm, sed & immori, omnem nostri agnitionem obliterat, mentem sanam exulcerat, fastu inflat, & Pallante (quem libertos suos nunquam alloquio dignatum scribit Tacitus lib. 13.) insolentiores reddit: nam ex infinitis vix vnum illīc Etherium inuenias, quem in Constantij Imperatoris comitatu solum integrum, fidei continentia & que cultorem extitisse, Marcellinus commemorat, lib. 16. A superiori, quam primo loco dixi, ratione non abludit fortasse, quod refert Clemens Alexandrinus in Aegyptiorum sacrorum cæmoniis, post cantorem, qui principem locum obtinet, sequi Horoscopum flaminem, qui altera manu Horologium, altera Palmam symbola gerebat.

Emblema XXIIII.

Carmen est hexametrum cum trimetro senariōne Iambico.

PRODITVM est à Plutarcho libro de Iside; Phidiam clarissimi nominis statuarium, finxisse Palladis simulacrum, pedibus prementis Dracōnem; & alterum Veneris apud Elæos, pede calcantis testudinem: argumento in illa custodiæ sui, quæ virginem deceat; in hac silentij curæque rei domesticæ, quæ matronam deceant. Draco autem appositæ Palladis (quam perpetuæ virginitatis honore insigniuntur poëtæ) pedibus substernitur, ut sedulam pudicitia, cui in ille tenduntur insidiæ, curam virginis incumbere significetur; siquidem acerrima oculorum acie præstate Drago perhibetur: quo nomine thesauris omnibus custodiendis (inter quos aureo yelléri, hortisque Hesperidum) eius operam assignauit antiquitas. Pingitur autem Minerua virginis specie, oculis acribus & glaucis, hastam dextra, clypeum lœua tenens: cuius vimbo Gorgonis anguicomæ caput præfert, veste ad talos usque demissa, galea caput muniente, subiecto pedibus Dracone, cuius caput hastam attingat. ita enim ferè à Pausania in Atticis, & à Cornuto de pingitur. Venus nuda pingatur, ferto myrteo redimita intercurrentibus rosis, cæsto, hoc est, baltheo vario & pulcherrimo infra pectus ambiente, dextra tenens tria mala aurea, lœua columbam, pedibus testudinem calcans. Symbolicè nuditate simplicitatem & aperium peccius uxoris demon-

strari

strari existimo : per columbam puritatem & blanditias: per aurea mala, casti amoris illiciuntur: per caestum, coniunctionem deuinctionemque; animorum: per testudinem, & silentium & anxiam tei familiaris curam, quippe cum summo silētio ingrediatur testudo, domumque suam semper secum circumferat, vnde domiportam dixi, ex Cicerone libro de Diuinatione secundo, ubi veteris poëta versum cōmemorat, ænigmaticè testudinem circumscribentis, Terrigenam, herbigradam, domiportam, sanguine cassam.

Emblema x x v.

HAE c germana est & viua medici Icon, quæ quia propter concisam breuitatem obscurior est & intricior, libuit eam per dialogismum reddere prolixius pluribus versibus, ut explicatiūs singula paterent.

Qui Deus es? Phœbo satus atque Coronide. habes cur
Sceptrum? agris ut rex impero. quid resides?

Sit sedato animo medicus. quid verticem inumbrat
Laurea? perpes enim viuit ab arte decus.

Nodoso baculo quid nitere? difficilem artem

Id notat. hinc cur stat Gallus, & inde Draco?

Cura vigil medicum decet ac custodia. quid vult

Sub pedibus Canis? hoc symbolon est fidei.

Quidue tegit mentum propeca incanaque barba?

Longa etas firmat iudicium atque fidem.

Aesculapius Apollinis ex nympha Coronide filius, in deorum numerū olim receptus fuit, quoniam rudem adhuc & vulgarē medicinæ scientiā paullò subtilius excoluisset, ut Cornelius Cel. ait;

quanquā Trismegistus, interprete Apuleio, medicinę repertore in falso nominat. Huius simulacrum variis modis effigiauit antiquitas: nam apud Sicyonios imberbem stetisse altera manu sceptrum; altera pineam nucem obtinente, minorat in Corinthiacis Pausanias. in eadē historia refert à Trasymede Pario exsculptum fuisse Aesculapium in solio sedentem, baculum tenentem manu, altera caput Draconis mulcentem, cum accubante cane. Consentit in multis & Festus Pompeius, lauream insuper illi attribuens. Ego collectis symbolis omnibus, & quasi invnam (quod dicitur) myconum coniectis, talem fermè medici siue Aesculapij iconem conflavi. Virum gravem pinxero, barbatum, throno insidentem, laureatum, sceptrum gerentem altera manu, nodosum baculum altera, adstantes illi hinc Dracinem, hinc gallum, stratumque ad pedes canem. Nunc commenti, symbolique rationes subiiciam. Aesculapij nomen haud temerè in medicum cōpetit, quippe cuius sit placide curare ægrotos. id quod Gr̄ecis sonat vocis etymō ἀσκοῦν ιπίας. Barba illi datur velut adultæ & longæ multarū rerum experientiæ argumentū. Sed cōtis imago denotat, sedato animo, neque vagū esse debere: Laurea coronatum existimo, ob eximum & immortale ex arte salutari decus. quāquā Festus eò referat, quod laurus arbor sit plurimorum remediiorum. Sceptrū illi cum Pausania tribuo, ut dignitas medici eo representetur, qui regis in morē ægris i imperare debet: quo spectat inuectiua Galeni, libro primo

Thera-

Therapeutices, medicos sui temporis incusantis,
quod mācipiorū ritu ægris subseruitent ac obsecū
darent, contra maiorum ab Aesculapio oriūdorū
morem, qui velut reges subditis, & veluti duces
militibus, præscribebat ægrotis quæ fieri vellent.
Bacillū nodosum tribuit illi antiquitas, ut difficul-
tatem significant artis plurimi rerum discēdarū
anfractibus nodisq; difficilibus inuolutæ: tametsi
Eusebius hoc interpretetur ægrotorū sustentacu-
lū: & Cornutus libro de natura Deorū, quod me-
dici opera confirmemur, ne tam propere in mor-
bos incidamus: Draconē assistētē dant oēs. Cor-
nutus tū propter diligentiam in curādis ægris in-
sonnem, tum quod medici industria ægri à mor-
bis veluti reiuuenescat, seniumq; deponat, serpen-
tiū more, vnde Macrobius lib. i. Saturnal. Aescu-
lapij & Salutis simulacris Draco, inquit, subiūgi-
tur, quia præstāt ut humana corpora, velut infir-
mitatis pelle deposita, in pristinum reuirescant vi-
gorē. Præterea constat ædium sacratum, adytorū,
oraculorum & thesaurorum custodiā olim Dra-
conibus assignatā fuisse, cùm quia acutissimè cer-
nāt, tum propter inuictas vigilias, quod sensit &
Fest. at Plin. lib. 29. cap. 4. Draconem Aesculapio
sacrū voluit, propter remediorū, quæ illi insunt,
multitudinem. Gallus eidem adiungit, quod vi-
gilantissimum sit animal: nam sollicitum & vigi-
lantē medicum requirunt res ægroti. Canem illi
subiicio, ut animal fidissimum. quid autem medi-
cum magis deceat, quām indubitatam fidem inte-
gritatēque ægrotis seruare? quæ res Philippum

Acarnanem Alexandro commendatum habuit, licet particidij crimine, sed immerito perstrictum. neque enim placet quod Festus ait, ideo adhiberi eanem, quod canino lacte sit enutritus, quod tamen apud Lactantium etiam legitur.

Emblema xxvi.

*Heroicum præcedit Archilochium dactylicum dimetrum
hypercatalecticum, cuius generis est illa Horatij oda.*

*Diffugere niues, redeunt iam gramina campis,
Arboribusque comæ.*

IN nemine Deorum tam prodiga ingeniorum fuit antiquitas, quam in Fortuna, ut quæ sola utramque paginam facere in ratione mortalium fuerit credita. Hinc tot eius cognomina, de quibus alij dixerunt, tot picturæ, tot diuersa simulacra; apud Artemidorum libro de insomniis secundo, Cylindro tereti insistentis: apud Pausaniam in Messeniis, polum vertice sustinentis: apud eundem Coru Amaltheæ gestantis, praesente alato Cupidine: apud Cebetem & Eusebium in pila sedentis & alatae: apud Lactantium, lib. 3. Copię coru præferentis cum gubernaculo: apud Plutarchum viscatae: ita Fortuna varietatis amica, etiam variè expressa est. Hanc Smyrna clarissima Asie ciuitas pedibus carentem exsculpsit, instabilitatis argumento; vnde iocus Apellis in Fortunam diuersa ratione sedentem à se effigiem, dicentis eam nunquam stetisse: Alatam vero eadem Smyrna sculpsit, ut vagâ nulliq; perpetuo addictam. Pingatur itaque sine pedibus,

manum

manum extensam ita porrigens , ut pennas suas
comprehendi non sinat.

Emblema XXVII.

Heroicum est carmen cum trimetro Iambico assecla.

P E R S E A M arborem esse Aegypti peculia-
rem scribit Theophrastus lib.4. de plantis : aspe-
ctu venustam, ingentem, pyro assimilem cum fo-
liis, tum floribus, ramisque: cuius etiam poena, que
copiosè fundit, magnitudine pyrum repræsen-
tant, specie oblonga, amygdalacea, colore her-
bido, nuce intus pruno non dissimili, sed minore
multo ac molliore, carne dulci admodum ac sua-
ui . Qua ex descriptione deprehendere licet Per-
seam, nostræ Persico esse congenarem, specie ta-
men dissidentem. Nicandri interpres apud Per-
fas letalem prius, translatum in Aegyptum, ter-
ræ mägonio salubrem euasisse scribit: cuius dictis
attestatur non uno in loco Galenus, & locuples
testis Iunius Columella li.9. ijs versib.

Stipantur calathi pomis que barbara Persis

Miserat(ut fama est) patrijs armata venenis.

At nunc expositi paruo discrimine leti

Ambrosios prebent succos, oblita nocendi.

Quinetiam eiusdem gentis de nomine dicta

Exiguo properant mitescere Persica malo.

Quibus ex verbis facilè agnoscitur discrimen
inter has arbores. Porrò nux huiusc arboris du-
ra, turbinata, cordis figuræ non assimilis nucleo
um operit: innuente symbolo, sapietiam nucleo
assimilatam, operculo duro, reseratu difficulti esse

opertam debere. De hac Plutarchus, lib. de Iside, in hunc modum: Inter plantas, quas fert Aegyptus, Perseam eximiè præ ceteris Isidi sacram esse voluerunt, quod eius fructus, cordis species; folium, linguae representet: nihil enim inter omnia, quæ homini à Deo data sunt, diuinius est sermone, præsettum qui de Deo instituitur, neque maius ad veram felicitatem momentum obtinet. Hæc ille.

Emblema XXVIII.

Metrum est lambicum trimetrum, cui subiungitur Archilochium. quale est Horatij illud in Epopis:

Plecti nihil me, sicut antea, iuuat

Scribere versiculos, amore percussum graui.

A R B O R E M pinxero quercum, ut solidioris ligni, firmioribusque innixam radicibus; qualis virorum principum conditio est, quam priuatum, durabilius: cui altrinsecus immineat ex atro & turbuleato cælo allatum hominis caput plenis buccis spirans (ita enim ventos pinxerunt veteres) decutiensque folia, partim humi strata, vitidia licet, partim cadentia, paucis adhuc superstitibus in ramo uno aut altero: cuius caudici circumuoluta schedula loquatur dictum istud Italicè: B A S T A C H' I O V I V O. Nil mitum est, neque vero absurdum, arboti comparari virum principē, quando & Horat. Pompeium Magnum multitudine pariter atq; magnitudine rerum gestarū clarissimum, allegoricè Ponticam pinū, & Syluæ nobilis filiam nominet. quin & Lucanus poëta eundem Magnum quercui filia arborum obseptæ, eadem

eadē ratione comparat. Princeps, etiam si de gradu sit exactus diro nouercantis fortunæ ludibrio; non patitur tamen generosos illos spiritus ita infringi aut pessundari pro cæcæ sortis libidine , ut quidquam aucto progenitorum suorum stemmate indignū admittat : cuiusmodi Gilimerem Vandalorum Regem commemorat Procopius, & nostrum æuum talem non unum protulit . Idem in vitum fortem & infracti pectoris contenit , honoribus opibusque per inuidorum suggestiones exutum , contentumque in otio paupere delitescere.

Emblema XXXIX.

Carmini Heroico subiungitur Iambicum trimetrum.

A P V D priscos Romanos Flamini Diali tanta in religione habitam fuisse hederam competimus, vt eam vel nominare, ne dicam iāgere, inexpiable nefas existimatetur, propterea quod is frutex vincit atque illigat lubrico palmitum errore, quo cunque se applicat, vti Festus Pompeius indicat . Nimirum declarat istud symbolum, sacerdotem castum & ab omni lasciuia Venerea quam maximè alienum esse debere: quando suos amatores ita circumueniunt Veneres & circumuentos enecant , vt hedera solet arboreas vires complexu atctissimo vitalis succi inanire. Eadem non licebat annulum solidum aut nodosum digitis inducere: nempe vt ab omni animi angore liberum, neque malis cuiuspiam sibi consciū esse debere ostenderet eū, qui rei diuinæ vacaret. Pictura postulat profanū aliquē depingi, qui Flaminī siue

sacrifico (Flamen autem pileo insignie batur, cui
virgula oleagina cum pauxillo lanæ erat super-
imposita , cetero habitu nostris ferè similis,
lineo amiculo togæ inducto , vnde Linigero-
rum nomen) porrigit hederam , sed abnuenti
& vestigium reducenti , & altera manu exhi-
beat anulum circularem & solidum.

Emblema xxx.

*Trimetrum Iambicum monocolor, in quo priores duo ver-
sus reciprocí sunt, qui transposita à calce dictionum se-
rie transeunt in pentameiros, hoc modo:*

Effere seruili colla repanda iugo

Irrita taure paras moltiter excutere.

N E Q Y I C Q V A M sapit & ferre recusat iu-
gum , qui semel admisit: quando & Elephants
iussa facere , & Leones iuga subire videmus haud
temerè excutienda . Serò coniugij capistrum ac-
ceptum deplorat maritus , qui semel collum sub-
misit . Aërem verberat qui publicis muneribus,
quæ curanda suscepit, ingratis defungi parat. Pi-
ctura per se clara est.

Emblema xxxi.

Symbolum istud ingeniosè & luculenter à Nasone lib.

Tristium secundo explicatur, ibi:

Nil prodest, quod non lacerare possit idem.

Igne quid utilius? si quis tamen utere recta

Comparat, audaces instruit igne manus.

Eripit interdum, modo dat medicina salutem,

Quæque iuuant monstrant, quæque sit herba nocens.

Et latro, & cautus præcingitur ense viator;

Ute sed insidias; hic sibi portat opem.

Disciupt,

Discitur, innocuas ut agat facundia caussas:

Protegit hæc fontes, immitosque premit.

Vsus rei salutē præstat, abusus necem aut detri-
mentum saltem adfert: certè ita deum vnum-
quodq; aut commodat aut officit, prout eo vel
vtare vel abutaris. Lex eadem alio atq; alio sensu
accepta, quæ grauaret, reū absoluit: innocentē in-
voluit. Quām s̄epe scripture mēbra luxata & ve-
luti assulatim conuulsa, aut in partes cōfecta, aut
cōmate interstincta, hæreticos armāt, caussa casu-
ros, vbi loci, vnde petita sunt, tenor expendatur
aut attentiūs consideretur: ita fit vt eundem lo-
cum pro sui defensione Marcion & Valentinus
adducant; Christianus eundem rectius indubi-
tatiūsque pro se alleget: hinc tot schismata, tot
pestilentes factiones & prioribus s̄eculis & his
nostris inconsutilem illam Christi vestem la-
cerarunt. Terra & venenorum & omnis boni
patens ac alumna, tot pernicies protulit, quot
species: tot dolores, quot colores, vt inquit Ter-
tullianus, libro aduersus Gnosticos. ita Lucte-
tius inquirens caussam cur idem alij sit cibus; alij
venenum,

Præterea, inquit, nobis veratrum est acre vene-
num: At capris adipes & coturnicibus auget.
quod & Plinius non tacuit, lib. 10. cap. 72. Vene-
nis, inquiens, capræ, et coturnices pingueſcūt: (ea
est enim verior lectio quām quæ habet, capræ.)
Quin & Aristoteli idem non fuit ignotum. Ad pi-
cturæ varietatem pingi potest Helleborus ni-
ger, siue, veratrum, quam herbam hinc depasti
homines

homines exspirent ac vitam cum morte commutante: inde coturnices aues & capræ eo pabulo usq; , vegetæ sint & agiles . Altrinsecus pingatur ignis, cui assideat aliquis , vt rigorem expellat: & in proximo , domus incendio conflagrans.

Emblema XXXII.

Heroicum , cui subiungitur tetrametrum Clodum, sive Episcazon à Plotio dictum, Aristophanium nominat Seruus.

PINGITVR mulier scabello aut tripodi insidens, geminas alas ad modum talarium Mercurij expansas , velut paratum volatui peculium, dextra tenens : læua testudinem meritò tardigradam à Pacuvio dictam : rursus dextro pede terram premens ; sinistro in altum elato , ita vt dextræ extromptam agilitatem remoretur pedis dextri grauitas , rursusque læuae tarditatem adiuuet pedis item læui alacritas . Mediocritatem auream insinuat symbolum: itemque animi moderationem , ne ita efferamur , vt sortis nostræ obliuionem induamus , neve iuxta adagium , ita fugiamus vt præter casam . Habet affinitatem cum illo Augusti dicto, Festina lentè . Tarditas immodica, præcipitatione castiganda venit: & celeritas nimia illaudata est & vitium habet . Itaque modus omni in re seruandus est : atque ita festinandum , ne vel tardi , vel præcipitis nomen incurras.

Emble-

Emblema XXXII.

*Lambicum trimetrum Archilochium monocolon , Horatia-
no illi simile:*

Iam iam efficaci do manus scientiæ.

VERISSIME dictum est ab Ouidio poëta:
Naturæ sequitur semina quisque suæ.

Nimirum ita fermè comparatum videmus, ut nihil tam commodè fiat aut dicatur, quod nō detorqueat, deprauet, ac sinistrè interpretetur calunnia . Propterea scitè & festiuè dictum est à Theodoro Atheniensi, cùm illi fuisset obiectum, quod multos sua doctrina deteriores redderet, aliorum id vitio accidere, qui sinistra ipsius doctrinam acciperent, quam ipse dextra porrigeret. Neque male sonat vulgatum proverbum : Volucres pro suo quamq[ue] rostri modulo cantillare: cùm velit innuere, improbos non posse non improbè loqui, bonos verò benè . Nempe rosa vtilem mellifico materiam api suggerit, ataneæ venenum : Quam sæpè fit ut diælum innoxium, ac sine fuso expressum, huic risis & leporis seminarium sit; illi Vatiniani odij fomes & incen- tiuum . Scriptura sacra , inquit Nazianzenus, in prima Steliteutice : probis est virtutis armamen- tum; at sceleratis nequitiæ stimulus.

Emblema XXXIII.

*Heroicum Alcmanio siue Archilochio præpositum , quale
suprà ix. Embl.*

B A C C H V S cognomento Psilas, quasi alitem dicas, Amyclis vrbe Laconiæ exit iali silentio nobilitata, colebatur. sua namque lingua Ψίλα alas vocabant,

vocabant, quò respexit fortasse Catull. eo versu:
At parte ex alia florens volitabat Iacchus.

*Sapientiam
vino obvi-
o ab aliis*

Voluit autē significare artifex, Vinum, si modus adsit, ut tristitiae curam hebetare; ita ingenium agile reddere et alacre, nihilo secius quam aues pennis evehuntur, vti à Pausania in Laconicis proditum est. Tametsi cum Eubolo sapientiam vino obvibrari dicat Plinius, accedo tamen Plutarchi sententiæ, inuentionem & facundiam vino tribuentis, sic enim in Symposiacis loquitur: *Quidam inter bibendum inuentionis acrimonia & linguæ disertitudine, quæ in sobriis iejuna & contracta erat, seipso superant, iijq; vi- ni feroore ceu nidore quopiam thureo suffici atque expleti se sentiunt, metu qui spiritus generosus cohíebat, exploso: est enim vinum fecundissimus liberè ac proinde verè loquendi altius, sine quo nullus est ingetij et industriæ usus. vinum calore (vt inquit Plato) & animum & viscera imbuit.* Hinc est quod Aeschylum nobilissimum poëtam non nisi inter calices tragœdias suas scripsisse legimus: Ennium vinosum ad canenda bella prosiliisse: priscos heroas inter calices gravissimis de rebus consultasse. Neque verò temulentos, siue, quod idem est, rationis egentes, scripsisse aut consultasse, sed postquam mero incauissent venæ, ac dispulsa esset illa ieiunitatis segnities, verisimile est. Neque alienius à symbolo isto cecinit Niceratus:

Egregio vati vinum fit Pegasus ales.

Pingatur Bacchus puer nudus, imberbis, rubidi coloris, læto vultu, pampinis redimitus, corniculis

culis è fronte promicantibus, corpore non obeso
aqualiculi instar, sed vegeto & agili, alis extra
humeros extantibus volucet, altera manu botrū
tenens; altera, si placet, scyphum: oculis viuacibus
& cælum suspectantibus.

Emblema XXXV.

A D O L E S C E N T I A E flos nō per luxum, de-
sese otium deterendus est, sed veris animi orna-
mentis tingendus, siue id in litterarū atque artium
liberalium studio, quibus ætas prima ad huma-
nitatem informatur, fiat; siue in mechanicis, se-
dentariis, aliisue opificiis. siquidem laboribus
ut duratur virtus atque adolescit in maius; ita
luxu degeneriū; otio exolescit ac diffilit. Labo-
ribus (quos vbiique sanctos agnoscit scriptura sa-
cra) & vitæ sublidia queruntur, & læta senectu-
tis adiumenta comparantur. Labor iuuentæ viri-
bus, dum genua virent, conuenientissimus est: at
senectatem decet feriatum à laboribus otium,
terumque partarum usus. quò spectat laudatus
ille Enni poëtæ versus:

Sicut fontis equus, spatio qui forte supremo

Vicit Olympia, nunc senio confestus quiescit.

Proinde rectè dictū est à Portio Latrone insigni
rhetore: Quare adolescens, utere senex; & in ean-
dem sententiā à Seneca: Iuueni parandū, Seni vtē-
dū. Pingantur hinc adolescēs expeditis lacertis,
nudo capite, ligonet terram proscindens: illinc se-
nex abolla pellita suffultus, in solio accubēs ad ge-
nialem mensam epulis scyphisque exstructam.

Enni-

Heroicum comitatum Lambico senario.

P A V S A N I A S in Corinthiacis commemo-
rat apud Sicyonios extare nobile Venetis simu-
lacrum ex auro & ebore sculptum Canachi cla-
rissimi statuarij manibus, quæ capite gestet cæli
orbes, altera manu teneat papaverū capita; altera
malū. Innuere artificem voluisse arbitror, Vene-
ris in omnia animantia potentiam, quando & Io-
uem suum in varias species mutatis in cælo dedu-
ctum Veneris caussā fabulantur poëtæ. Huc spe-
ciant Lucretij versus:

*Alma Venus, hominum diuīmīq; voluptas, capta lepore,
Illecebrisque tuis omnis natura animantum
Te sequitur cupide, quò quamque inducere pergis.
Omnibus incutiens blandum per peccora amorem
Efficiis, ut cupide generatim secla propagent.*

Pingatur Venus nuda, myrto coronata, cum
puero Cupidine alato, cæco, pharetra & arcu in-
structo, lœta malum aureum tenēs, dextra papa-
vera, ad ornatum addi potest quadriga à duobus
cygnis & columbarum pari numero tracta, cui
infideat Venus; nam cygnos eam vehere Horatius,
Statius, & Ouidius loquuntur; alij huic
muneri columbas deputant: Sappho etiam pa-
sseres dat. Porro nemo est, qui nescit, papaveris
vix præcipuam esse in sopiendo sumnoq; con-
ciliando, vsq; adeo ut copiosiore eius vsu inexpu-
gnabilis etiā somni necessitas ac veterus induca-
tur. Venus autē præsertim moderata, iras implaca-
biles sopit atq; remittit testib. Aetio & Aegineta,
ingenij

E M B L E M A   X X X V I I .

113

ingenij mæstitiam oblitterat , animum sedatum reddit , atra bile percitos furiososq; ad sanam mentem reuocat.

E m b l e m a   X X X V I I I .

N E M I N I ignotam arbitror nucem Pineam, quam superstitione antiquitas Cybelæ olim sacrata, colliculis quibusdam inæqualem & asperam, ac veluti in gradus quosdam scandilem miræ duriæ, qui vix, nisi vi ignis expugnati in valvas dehiscunt, & lacunatos torulos referant, in quibus nuclei dulces resident, magni ad diuersa corporis malavissus, quos & conos & strobilos nominant peritiores. Hanc insigne, n*isi* fallor, gentilitiū olim domi tuę mihi ostēderas, Tennete ornatiss. quando euocatum à Rege in Daniam , humanissimè excepisti, eo ferè emblemate in instrumentū omne argenteum addito. Cuius ego non aliud fermè symbolum puto, quām quod ē virtute & eruditio ne, omniq; sapientia (quo non temere nisi per labores peruenitur) dulcissimus omnium existat fructus , qui sapienti recordationem actorum laborum longè iucundissimam adferat.

E m b l e m a   X X X V I I I .

Ex Hieroglyphicis notis , quas ignorabiles Marcellinus nominat, petitum symbolū. Viperæ, inquit Plinius, mas caput inserit in os , quod illa abrodit voluptatis dulcedine. Cōfirmat hoc Orus Apollo, addita symboli explicatione, in hæc verba: Aegyptij mulierem suum maritum exosam, vitæque illius insidiante, solumq; ob concubitu m illi assentantem exprimere volentes , vipe-

tam pingunt, quæ in coitu caput maris insertum
ore complexa, illud mortu truncat. Picturæ ratio-
per se euidentis est.

Emblema XXXIX.

*Alcaicum metrum choriambicūm, secundūm Seruīum, qua-
le est Flacci illud:*

Nullam, Vare, sacra vite prius seueris arborem.

PINGATVR columba caueæ inclusa, cui
insidieratq; immineat altrinsecus superuolans
aqua: potest autem in superiori pariter & infe-
riore caueæ limbo, ascribi hic versiculus.

EL M AL M E P R E M E, ET M E S P A V E N-
T A I L P E G G I O. Innocentium angustias aptè
exprimit symbolum, quos non ita satis tutatur
sua tenuitas & rei familiaris angustia, quin mille
discrimina ab impostoribus & rapace hominum-
genere illos circumstent.

Emblema XL.

*Carmen est Aeolium, à Sappho modis Aeoliis delectata,
frequens in usu habuum, teste Terentiano Manro, qua-
le memorat illud:*

Cordi quando fuisse sibi canit Attida
Paruam, florea virginitas sua cum foret.

N E M O est tam perfunctoriè in poëtarum li-
bris versatus, cui non suboleat Amorem fingi i-
gnē esse quendā occultū, qui cor iecirue, propriā
illius sedem insideat, & præsens absensque vitalia
noctes ac dies depascat; vnde illud est de Dido-
ne dictum: Et cæco carpitur igni. Et illud: Est
mollis siamma medullas. item illud: Quisquis a-
mat, utitur igne graui. atq; adeò Xenophon ipso
etiam igne flammisque torrentiorem illum facit,

ypote-

Annot.
egregius

EMBLEMA XLI.

115

ut pote cùm ignis tangentem solum vrat & vicina
depopuletur: hic vero etiam in procul obtuentes
& longo terrarum tractu separatos, ardentes suas
sagittas acuat. quod inquit Horatius. Itaque apie
faci comparatur, quam & sua flamma depascitur;
& vicinus ignis, cui imminet, consumit. Pinga-
tur fax cerea paulatim liquefcens vi ignis propin-
qui, & accenso ellychnio ab altera parte se se
consumens: cui, si lubet, addi potest Italum hen-
decasyllabum.

ARDO D'APPRESSO, ET DA LONGE.
MISTRVGGO.

Emblema XLII.

Senarij sunt lambici acataleptici.

CLEMENS Alexand. lib. 5. Stromatum re-
fert ex Pherecydis Syrij auctoritate, Anacharsim
Scyham pingi solere, laeva manu genitalia ope-
rientem, dextra os compescerentem, ad modum
Harpocratis Aegyptij: eoque symbolo innui, de-
bere nos superare utrumque quidem, & libidi-
nem nimirum seu voluptatum seminarium, &
linguae petulantiam, sed hanc potissimum. Laërt-
tius ait statuis huins philosophi additam fuisse se-
quentem inscriptionem, Linguae, ventri, puden-
dis impera: quo symbolo ostenditur, garrulam &
effrenem linguan infinitorum malorum esse
causam: luxu foedius nihil aut scropha dignius:
& libidinis incertuum, velut Circum poculum,
ex nominibus bellas nos facere.

H 2

Em-

Emblema XLII.

*Aristophanum Iambicum terram et terram brachycatalechis-
cum monocolon.*

In describenda Sphinge dissentiant inter se
auctores. siquidem eam triformem fuisse belluam
fabulatur Palaphatus corpore canino, facie puel-
lari, alis volucris voce humana. Zezes Lycophro-
nis interpres leonina specie antrotsum, posterio-
re humana vnguis gryphinis, aquilæ alis eam
depingit. Ausonius quoque triformem describit
illis verbis in grypho ternario:

Tenuit Aöniam volucris, leo, virgo triformis

Spinx, volucris pennis, pedibus fera, fronte puella.

Psellus in allegoriis biformem facit, umbilico te-
nus elegante forma puellam, cetera hispidam,
cauda oblonga, & ferinis pedibus, lingua Atti-
cissante & Pythagoræa, hoc est, diserta & sapien-
te: Aelianus etiam lib. 12. de animal. cap. 7. de-
finiit και δίμορφη biformem & duplice constantem
natura, ab Aegyptiis effigi sculptique comme-
morat, mixta leonini & virginis corporis in
vnum conflata: idque Euripidis testimonio con-
firmat. Suffragantur illi Orig. lib. 1. contra Cels.
dimidia sui parte virginis formam præ se tulisse
scribens, & Clemens. Iam vero Diodorus Sicu-
lus, & curia Solino Plinius in Simiarum genere
enumerant Sphingas, comis villosas, prominulis
mammis, & dociles: quæ nihil ad nostrum in-
stitutum, nisi quod fabulæ biformis monstri at-
testatur. Quid dicam quod Dion Chrysostomus
Sphingæ allegoricè inscitiam exponit: at Psellus

pro

pro homine è dissimilibus constante, siquidem pars nostri rationalem facultatem obtinet, pars brutam naturam fortita est. Non ad symbolum veniamus, quod ex Clementis Alexandrini sententia adscribam. Sphinx inquit lib. 5. Stromatum, pro delubris statuebatur apud Aegyptios, vel quia altis inuolucris operta sit omnis de Deo ratio, & mortalium sensibus obscura atque imperuia: vel quia amare pariter & timere Deum teneamur, ac diligere quidem ut piis mitem & benignum: metuere verò, ut inexorabilem meritoque iustum vindicem scelerum erga impios: siquidem Sphinx humanam pariter & belluinam speciem representat: ut nimirū ferina, forma terribilē eius duritiam & asperitatem in exigenda ab impiis vindicta insinuet: humana, facilem atque obuiam erga pios clementiam. Hanc in symbolo interpretationem secutus sum, tametsi ali-
ter exponat Synesius Ptolemaïdos Episcopus longè doctissimus in libro De regno, & repeatit in libris de Prouidentia, in hanc ferè sententiam: Sphingem Aegyptia gens ante delubra consecrauit, ut sacrum symbolum coniunctionis virtutum, fortitudinis, & prudentiae, dum ferina species robur representat; humana prudentiam: robur namque prudentia duce destitutum, temerè citraquē consilium & iudicium rapitur, miscens atque confundens omnia: rursus ingenium & industria aut prudentia, quantumvis magna, nisi manus habeat admini-
stras, inutilis est atque euana. Sed hoc eius inter-

Sphinx
quid.

pretamentum ideo respui, quod aliud huius rei symbolum eadem genus dederit: de quo diximus embl. xiiii.

Emblema XLIII.

VT fulminis, ita & procellæ eadem est ferè natura & vis, vt validissima quæque ac tenientia sternant, euerrant, dissipent. Idem est liuoris ingenium. Contra arundinem contumacem aduersus sanguinentum nimborum impetus, dominicemque ruentis cœli videmus, nec aliis armis, quam patientia quadam tutam. Neque vero alia est æquitatis animi ratio, quæ invicto robo-re despuit, ac perferēdo inuidiam ceteraque mala superat, gloriæ immortalis quæstu opulentissima, vbi temeritas succumbit, quam laudem inuenit sepius. Qui vitæ honestati innititur fortiter patiens, is & tutè viuit, & de inimicis triumphat serio, talique fortuna etiam adiumento esse solet, quod Cornificius dixit. Picturæ ratio obvia est, vbi ventus aliquis rumidis buccis inspirans, ingentes arbores & confringit medias, & reuulsas radicibus profligat, illæso perstante arundineto.

Emblema XLIII.

PRODIUS Ceus philosophus librum conscripsit Horarum nomine, in quo fabulatur Herculem viâ ingressum, forte incidisse in Virtutem ac Vitium; quarum utraque magno studio illum in suos mores vitæque institutum pertrahere conatae fuerint: tandem victimum in partes Virtutis concessisse, eiusq; sudores antetulisse insidiosis ac titillatricibus Vitij voluptatibus deliciisq;. Narrationem

rationem omnem licet petas ex Xenophonte, libro commentariorum de dictis factisque Socratis secundo. Meminit Cicero de officiis lib. primo. Silius Italicus eleganter hanc fabulam trastulit li. I. 5. Punici belli, ad Scipionem, cui de bello in Africam cogitanti dextra laevaque adstitisse hinc Virtutem, illinc Voluptatem fngit, addita utriusque oratione ad persuadendum efficaci. Similiter ratione Lucian. in somno apparuisse sibi statuariam & Doctrinam communisicitur; quatum utraque sui studium illi persuadere conata sit. Simile commentum est apud Poggium de Industria & Pigritia per somnum cuidam apparentibus. Tendunt omnia ad vitae institutum delectumque, qui a Deo animarum ephoro seu natura, cum pubescimus, proponitur: id namque tempus aptissimum deligitur ad ingrediendam certam aliquam viuendi viam. Neque vero aliud est Paridis iudicium, quam delectus adolescentis in persequendo hoc aut illo vite instituto, dum aut recta ratio eundem ducit ad veterum bonorum, hoc est, Palladiæ vitae amorem; vel animi affectus recordia seductus, ad Venereæ & in specie pulchræ formæ admirationem rapitur & inclinat, ut vult Proclus Diadochus in Platonicis commentariis.

Emblema XLV.

Hexametrum, cui subiungitur Lambicum dimetrum catlecticum.

A.P.V.D. Sain inferioris Aegypti regionis metropolini, in vestibulo fani Minervæ sacrificio,

hieroglyphicum symbolum exsculptum fuisse
hoc ordine commemorat Plutarchus in libro de
Iside: nimirum Infans, Senex, Accipiter, Piscis,
Hippopotamus ordine sequebantur: quo admo-
nebantur à primis vitæ initiis ad extremum usque
eius terminum, animis hominum insidere debe-
re, quod Deo nihil sit magis inuisum atque exo-
sum, quam impudentia. Accipiter autem Dei si-
gnificationem habet, quoniam ea aus ceteras an-
tecellit & acie obtutus, & volatus perniciitate.
Piscis vero odij latetem significationem prefert,
propter mare elementum humanæ naturæ inimi-
cum. Hippopotamus denique impudentiam no-
rat, ut qui genitori quoque suo non parcat, eo que
necato vi matrem ineat. Est autem Hippopota-
mus siue Equus fluialis, soli Nilo cognitum ani-
mal, corio & pilis vestitum; ut vitulus marinus,
quaternis pedibus, vngulis bifidis, quales bubus,
dorso equi & iuba, rostro resimo, cauda tortuo-
sa & breui, dentibus aprimorum aduncis, animal
præ cæteris sagacissimum, ut quod in arundine-
tis succisis cubile ponit, tramitesque à pabula-
tione auersis vestigiis varios distinguit: & ex vo-
racitate nimia pigescere se sentiens, aridini præ-
cutæ crute impresso, sanguinis profluvium elicit,
caque inanitione sibi medetur.

Hæc fermè de Hippotamo ex Ammiano,
Plinio, Solino.

Emblema. XLVI.

*Carmen est Antispasticum tetrametrum, eius generis quod
à Servio Honorato tali exemplo comprobatur.*

Mœce-

Moecenas atavis, Lydia quos fert, genite.

INTER cetera, quæ leoni saeuissimo animali terrorem incutiunt, enumerat Plinius lib. 8. cap. 16. circumactos rotarum orbes, & cantus gallinaceorum, sed omnium maximè ignes. Confirmat hoc Orus Apollo, nulla re magis domari atque frangi leonis feritatem, quam accensis facibus. *Ira ut cohobetur* *Iræ tumor haud ferme compescitur* melius quam documentis præceptisque cælestis philosophiæ, quæ facis instar mentem illuminat, & ab indomita præcipitis affectus rabie cogitationem auocat, sanæque doctrinæ suggestione munit, & animi tranquillitatem conciliat. Præterea & supplicij metus nō irā moderatur modò, sed & ceteros affectus velut iniecto freno cohibet. Iræ significatio à tædis non est aliena: nā & definiunt eā sanguinis circa cor ardorē, vnde Lucr. lib. 3. *Est etiam calor ille animo, quem sumit in ira,*
Cum feruescit, & ex oculis micat acris ardor.

Quod ad picturam attinet, pingatur fax ardens, & Leo qui auersetur ignem illum.

Emblema. XLVII.

Carmen est Alcaicum dactylicum monocolon, constans pentimери labica, et gemino dactylo, simile illi Horatianæ Fauete linguis, carmina non prius.

PINGATVR Ceryus perniciissimo cursu fugiens, sed obliquato nō nihil collo, sagittam vulneri hærentem respectans, vt aliqua ratione dolosus sensus exprimi videatur. Expressum ex illo Hetrusci poëta versu, qui etiam non absurdè appungi potest. D IDVOL' MISTRY GO, FR

ET DI EVGGIR'STANCO. Qui æget animi peregrinando & trans maria currendo doloris fastidium leuare se posse sperat, non absimilis est huic Ceruo; nam & ægrimonie vulnera animo circumfert, & opes atterendo, ac in ignota incurriendo hospitia, dum malè tractatur, lassescit, cruditatemque vulneris adauget.

Emblema xlviii.

Heroicum est Archilochio tetrametro adiuncitum.

DESYMPVTVM est ex Plutarcho, libro de Iside sæpius antea citato, vbi sic ait: In Creta Iouis fuit statua, auribus mutila: quo symbolo innuere voluit artifex, principem & qui ius in omnes habeat, non debere alicui aures suas mancipio dare. hoc est, ita accommodare, ut ab illo possessæ videantur, vtque illatum obsequio abutiqueat. Nihil perniciosius est quam quod aures in omne patentes princeps habeat: id quod Marcellinus lib. 16. de Constantino Cæsare prædicat, turpem tanto Imperatori maculam adspergens, contrà quam præclarum acroama & elogium Iuliano lib. 18. idem tribuit illius patrueli, quo prædicat cum personarum in declinabilem iusti iniustique fuisse distinctorem: addito & documenti vice exēpto laudabili, quod huiuscmodi est: nam cum Numerius, Prouinciae Narbonensis rector, peculatus insimulatus, rationibus crimen obiectū facile dilucet, ac Cephalius orator hominis innocentiam acerime oppugnaret, inopsq; documentorum exclamaret: Neminem quenquam nocentem fore, si inficiari sufficeret: Iulianus sapienter

ex tempore subiecit, Ecquis tandem innocēs erit,
si accusasse sufficiet? Nō alienum hinc est Alexan-
dri Macedonis factum, altera manu opposita au-
rem obstruentis, vt ore seruaretur integra.

Emblema XLIX.

Trochaicum Sotadicum trimetrum acatalecticū monocolor,
quale illud apud Marium Seruissm.

Arua sicca nimbus intrat, ite læti.

CYCLEX insectum flammæ splendore mirè
gaudet: itaque lucernis aduolitat, moxque ex-
ustis alis concidit, atque interit; vnde & Pyraustæ
gaudium & interitus, in proverbium abiit. Non
absimilis est condicio amantis, qui inescatus a-
motibus, temeritatis suæ fructus metit, & quem
deperit, igne perit: quò spectat Aeschylus Tragici
poëtæ senarius:

Pyrausta mortem pertimeo necem nimis.

Potuit & pudicus amor huiusc calamitatis sen-
sum incurrere, quando Euadnen legimus præ ni-
mio coniugis Capanei amore seipsum vltro pyre
ardenti iniecisse. Portiam legitimi amoris singu-
late ornamentū, marito Bruto extincto, ardentibus
carbonibus ore haustis, vitam abrupisse, te-
stante Valerio Maximo; nam Dido se ipsa ferro
cōsumens dubium in utramuis partem exēplum
attulit: ita ut picturæ per se alioqui manifeste
adscribi queat versiculus Italicus.

C O S I D I B E N' A M A R P O R T O
T O R M E N T O -

Em-

Emblema. L.

C O M P L E C T I T V R istud emblema ternas
præcipuas vxoris dotes , nimirum residem domi
suæ operam(cuius explicatio xxii. emblem.
elucescit) deinde opum mariti industria quæsti-
tarum custodiam , postremò linguæ continen-
tiām . Pingatur itaque recto corporis statu mu-
lier , dextra clavium fascem præ se tenens ; lœua
ori opposita , qua specie Angeronia Dea , silentij
præful , prænexo obsignatoque ore figurabatur
apud priscos.

Emblema. L.I.

A D A M A S vt inter gemmas facilè principa-
tum obtinet , neque mirum , quippe cui vis in-
domita nomen Græca interpretatione dedit ; ita
duarum violentissimæ naturæ rerum , ferri ignis-
que contemptricem vim singulari prærogatiua
iam olim possidet , atque auctoritate scriptorum
veluti mancipi tenet : quando enim incudes , ne-
dum malleos ferreos dissilire inusitata sua duri-
tie faciat ; hinc est quod adamantem (quem
opum gaudium præclaro elogio nuncupat Plinius)
reliqua vi omni infragilem atque inuitum ,
solo hircino sanguine , nec nisi recenter à cæde
feruente , rumpi posse naturalium rerum venti-
latores negant . Emblema desumptum est (ne
quis nobis fascinus à maleuolis obrepat , qui can-
didè nostros labores in publicum proferimus) è
librorum Pragæ , quæ Bohemiæ copiosissima fa-
cilitè & literatum studiis celeberrima est ciuitas ,
excusorum frontispicio : vt annulus pala inclu-
sum

sum habens adamantem, decussatim præfert hinc
securim Amazoniam; inde trullam ferream igne
ardente coruscum.

Emblema. LII.

Carmē est heroicū cum Archilochio dactylico hypercatalectic.

T R E S sunt capitales veræ laudis ac honestatis omnis hostes; tres exitiales pestes, Inertia, Guia, Venus. Hæ nimirum sunt pellaces illæ Siriænes, quibus sapientiæ adumbrator Vlysses aures obstruxerat: hæ veræ Gorgones torporem menti industriæque conciliantes: hæ ipsissimæ Happyiæ animorum pabuli depeculatrices, quæ patria, hoc est mentis bona comedunt, ratione exuunt, animique lumen excæcant. Pingatur homo Sardanapali aut Bonosi cuiuspiam similis, ventricosus, & obesus, accumbens resupinus in lectulo, subalaribus culcitris innixus, dextram pateræ iniiciens in mensa apposita, læua Venetum expapillatum correctans: addatur ad latus Gloria fugientis specie, retrospectans, & auera manu veluti valedicens. Porro Gloriæ purpureus habitus, ut latè conspicuus, aut Attalici generis, tribui debet, cum laturea coronæ impenetrabilitatis teste: cuius plantis adiicetem talares alas ad modum Mercurij: paludamentum autem illud purpureum aut *χρυσόνες* linguis oculisque passim adspersum distinguenter; tum quia gloria latè in terrarum orbem dimanat; tum quia gloria celebrem omnium ora loquuntur, in eundem omnia coniecti sunt oculi.

Emblema LII.

Metrum est iambicum tetrametrum monocolon.

N E M I-

NEMINT non est in ore vetusti poëtae dictum, Veritas Temporis filia; quod nimis tempus in lucem proferat veritatem. Saturnum autem pro tempore accipi indubitatum est. Iam vero constat Democritum dixisse quondam veritatem altissimo in puteo demersam atq; obrutam iacere: unde sumpta est singendi Emblematis occasio. Pingatur virgo nuda Veritas, è specu obscuro inter scopulos umbilico tenus emicans, quā Saturnus libratis in aere alis volitans, dextra edicit: circumstent hinc inde tres feminea specie pestes, Discordia, Calumnia & Inuidia, quae succinctæ & ligonibus instructæ, manibus pedibusque conentur veritatem egesta humo obruere. Nunc singulatim personarum habitum ac speciem demus. Veritas virgo pingitur niveo & simplici, rugisque carente, amiculò induta, puro oculorum lumine irradians. Calumniam olim ab Apelle pictorum coryphæ ita depictam insinuat Lucian. ut ornata sit pulcro, forma egregia, aspectu ardente, læua ardentem tædam præfrens; dextra supplicem adolescentem per capillos trahens: Inuidia macie lurida pingatur, obliquata oculorum acie, viperis circum caput errantibus redimita, corque humanum oti admoveens comedendum. Discordiæ, siue Litis imaginem dabo Emblemate L I I I. Saturnus autem opero capite pingatur, senis specie, alatus, læua falcem tenens, aut, ut alij malunt, clepsydram: reliqua picturæ pars è superioribus patet.

Emblema LIII.

S Y M B O L U M per se dilucidius est, quām ut
diserto in re clara esse lubeat; quis enim mali om-
nis parentem discordiam non cecinit, mare cæ-
lo permiscere doctam? Pictam hanc graphicè ex-
pressit in Satyrarum fragmentis, Petronius Ar-
biter, quem magna ex parte secutus, eiusmodi
picturam dederim. Pingatur mulier lachrymis
oculis oppleta, scisso capillatio, comas viperis im-
plexas habens, scabris dentibus & liuidis, sangu-
nea manu facem ardenter quatiens, quæ pedibus
follem deprimat, cuius acrophysion siue caput
foculum propinquum exciter cum fumo &
flamma.

Emblema LV.

M U S C A, merito ab Homero impudens di-
cta; qua nullum animal minus docile putatur, mi-
norisq; intellectus, impudentes alienæ famæ ob-
trectatores denotat, aut æmulos Zoilos, qui ad
bene dicta connivunt:, in vitio laui aut lubrico
lapsu immorantur, illudque suggillant. Apis can-
didi lectoris exemplum est qui Musarum prata
peruolitat, & utile mellificio succum depascitur:
aut qui Virgiliano more è simo gēmas colligit, ex
horridè insciteq; dictis veneres dicendī cōquirit.
Pingatur hinc musca iumento hulceroso insidēs,
virusq; depascens: illinc apis thymum floresque
delibans.

Emblema LVI.

C I T A V T M V S in Adagiorum nostrorum
octaua Centuria, proverbiū à Dionysio Lon-
gino rhetore usurpatū, Ψυχῆς γλωττοκον δουλεία:
Animi scrinii seruitus: quod ea sit animi tetina-
culum.

culum , neque sinat libero nos ore eloqui , & liberaliter exprimere , quæ animo concepimus , ad dicti magnatum seruitio , vel saltem eorum tyrannide prohibiti , velut inecto ori freno , cum libertas eloquentiæ nutritrix sit ac parens . Nimirum ea tyrannis ab antiquissimis temporibus inoleuit à principibus usurpata , volentibus flagitia sua virtutum velaminibus tegi , perfidiam specioso fidei fuso induci . Ea fauendi vitiis cōsuetudo , usu stabilita , atque in mores recepta , ingenia scribentium seruitute degeneri ita corruptit , ut nihil sit ab hac parte sani , vt sacrosancta illa historiarum fides penitus interierit , ut illaudatos Busires & portenta cælestibus propè æquemus . Inde excogitata fuit ingeniosa illa pœna & animaduersio , qua libri incendio absumi iussi sunt Senatus consulto in Imperatorum , ne dicam orbis pestium , gratiam : quod de Labieni scriptis memorat Seneca , de Cremutij Cordi Tacitus . Emblema petitum est ex Philostrato in Scopeliani sophistæ imagine , qui deprecatus operam à Clazomeniis imperatam , qua domi ludum aperiret , respondet , Lusciniam in cauea cantillare . Pictura per se euidens , lusciniam caueæ inclusam postulat , sed desidem , non volucrem .

Emblema LVII.

DION autœi oris cognomine celebratissimus Græcis philosophus & orator , in Diogene siue de famulitio , Emblematis istius occasionem dedit , ubi diuites onerosa famulorum turba stipatos , Iulis (chenilles Gallicæ , nisi fallor ; millepe-

das multipedásue Latina lingua nuncupat pilosos vermes arcuatim progredientes) assimilat: qui etsi pedum agmen infinitum moueant; reptilium tamen sunt facile tardissimi: ita enim sonant eius verba , εἴσι τὸ πρότυμα ὄποιον τοῖς ιούλοις, οἱ μυζίους τῷ δασὶ χόρτῳ, θεραπεύται τοῖς τάρης οὐτετῶν Non absimili ratione niremes Paridis , quibus Helenam petebat , ob remorum ordinem multiusgum , ιούλοντες ζώον, quasi Iuli instar greffiles appellant. His aptissime Crassi nostri torquati mancipiis locupletes, & Tantali fame conturbatrice nobiles comparantur , qui ansatis lateribus plateratum spatia compleant, pellit is abollis, & ferarum tergoribus hirsuti, fractoqué incessu superbii , multitudinem assecantium ministrorum puerorumque ponē & vtrinque attrahunt.millepedæ non ignota forma est , ac proinde obuia picturæ ratio , nisi quod venustandæ illius gratia adiici superiore in tabulæ margine torquatus aliquis multo comitatu superbus possit.

Emblema LVIII.

INGENIVM & industria quid non vallet ? quid non penetrat , atque pervadit ? quod si accedat assiduitas sedula & indefessa , crebris operis eandem nocte diuque tudentibus , operi instans , ne tum rotundum nescio quid & absolutum (cuiusmodi orbicularis ille scientiarum ductus promittit) existat inde necessum est. Vetus illud ac veritati consonum est: Crebris

ictibus quercum deiici , continuæ atque infatigabilis diligentia argumento , quod difficillima etiam quæque ea via superentur adeò & perficiantur ; Herculeis ac Theseiis laboribus omnia quamuis ardua , cælum denique ipsum pateant . Verè ille , Labor improbus omnia vincit . Palis & stipitibus , quos fistucæ adegerint , teluris ipsius solum , & ἔδος αὐσφαλεῖς (vt Hesiod. canit) pertundi videmus . Has tibi sublicas , Sufianæ quidem familiæ insignia , sed easdem pertinacis industriæ symbola , animo infigas velim , Petre fili , ne torpor hinc te reuocet , inde desperatio ad summa euadendi deiiciat ; quin potius iusta æmulatione ad domestici exempli gloriam laudisque hæreditatem adspires assiduo studio , quod nocturna diurnaque manu tractatum , cunctas tibi difficultates , velut propitia quædam Lucina peruias aperiet .

A V C T O R V M N O M I N A,
E Q V I B V S P R O F E C I M V S , E T
Q V O R V M T E S T I M O N I O
S V M V S V S I.

Aelianus.	Dionysius Longinus.
Aëtius.	Dioscorides
Albericus.	Epictetus.
Alcæus.	Epigrammata Græca.
Aeschylus.	Erasmus.
Ambrosius.	Eusebius.
Ammianus Marcellin.	Festus Pompeius.
Apulcius.	Fulgentius.
Aristeas.	Galenus.
Aristophane.	Gregorius Naziäzen.
Aristophanis interpres.	Harpocration.
Aristoteles.	Hermes Trismegistus.
Artemidorus.	Herodotus.
Athanasius.	Hesiodus.
Au. Gellius.	Homerus.
Aurelius Victor.	Horatius.
Ausonius.	Hugo Cardinalis.
Catullus.	Hugo Eterianus
Cebes.	Ioannes Stobæus
Clemēs Alexandrinus.	Isocrates.
Cornelius Celsus.	Iunius Columella.
Cornelius Tacitus.	Iustinus Martyr.
Cornutus.	Lactantius.
Diodorus Siculus.	Laërtius.
Dion Chrysostomus.	Lilius Gyraldus.
Dionysius Areopag.	Lucanus.

Lucianus.	Plutarchus.
Lucretius.	Portius Latro.
Lycophron.	Proclus Diadochus.
Macrobius.	Procopius.
Martius Plotius	Psellos.
Marius Seruius.	Qu. Curtius.
Martialis Episcopus.	Sappho.
Martialis poëta.	Seneca.
Nicandri interpres.	Silius Italicus .
Nicephorus	Solinus.
Oppianus.	Statius.
Origenes.	Strabo.
Orus Apollo.	Suidas.
Ouidius.	Synesius.
Paulus Aegineta.	Terentianus Maurus.
Pausanias.	Tertullianus.
Petronius Arbiter.	Theophrastus.
Philes.	Valerius Maximus.
Philostratus.	Vitruvius.
Pindarus.	Xenophon.
Plato.	Zezes.
Plinius.	Zoroastres.

133.

CLARISS. VIRO ARNOL.
DO ROSENBERGO IVRISCON-
SVLTO, HADR. IVNIUS ME-
DICVS. S. D.

Ex tua tibi numeris latebrosa Aenig-
mata mitto,
Quae dextra enodes Oedipus ante
nous.

Rosenberge decus Charithum, Musique
nonenre

Ratum ornamentum, praesidiumque meum:
Nempe quaterdenos, cum quatuor, ordine gryphos,

A d numerum tenebris lux rediuina venit.
Sic Ariadneo filo duce fugerat olim
Aegides latebras, cæcaque tecta domus.

Prima tenet Calamus gracilis: ² Nix algida: mollis
³ Spongia: cumque ⁴ Manuthus ⁵ Libanotis olens:

⁶ Ignis edax: ⁷ Echo resonans: assertor ⁸ Iesus:
cum ⁹ Cereris potu, mollia ¹⁰ Vina si-

Fidilis ¹¹ Olla: ¹² Vitrum fragile: & nux ¹³ Casta.
na: ¹⁴ Taurus

Hinc sequitur fætens ¹⁵ Matula: ¹⁶ Rana loquax:
Instabile ¹⁷ Argentum vinum: ¹⁸ Pappique volantes:

Turgidulum ¹⁹ Cerasum: pendula ²⁰ Araneola:
Tardigradus ²¹ Cancer: ²² Panies & strigilis: adde

²³ Clyisma aluum ducens: ²⁴ Auræa mala super:
²⁵ Campanū es: ²⁶ Limaxque piger: ²⁷ Ceruique fugaces:

²⁸ Pileolus capit is: Veliuoleque ²⁹ rates:
Et ³⁰ Membrana, tenax quam cera obsignat aratam:

Mollis ³¹ Charta: agilis ³² pes: volucrisque ³³ Pila.

Hinc ³⁴ Vespertilio sese ordine stridula iungit:
Et cum dentato ³⁵ Pectine, dura ³⁶ Silex.
Post agmen claudunt ³⁷ Motum: ³⁸ Canis impiger; atque
Sol ³⁹ candens: simul huc, ⁴⁰ ceree Lichne subis.
Coniugis ⁴¹ & votum, cui vincla iugalia fordan:
⁴² Temporis usura: & ⁴³ Cos sine fine rotans:
⁴⁴ Prutigo imponet mordax Colophona libello,
Qui nostra in lucem prurit abire manu.
En tibi materiem, que pangitur ordine, libri,
Qui rerum exponit nomina luce data.
Haud alio tenuis mea nunc tibi Musa litabit:
Complacat magnos vel mola salsa Deos.
Disce fauete orsis, auram adspirato secundam:
Quod cecini, nitida fronte benignus habe:
Neu fallas nugis tua seria: tunc breue volves,
Cum madidus cenam soluet Iacchus, opus.

I.

Es tu mihi forma teres:cauus,at non perius alius;
 Quem medium nodis spissa medulla secat.
 Ponitur in caudam,cui barbula vestit utramque
 Oram;qua volucris sum vice remigii.
 Exsanguis,de carne tamen satus,huius alumnus:
 Nec nisi carnosus vellor ab usque sinu.
 Iam truncus capite, & diffissa cuspide sectus,
 Proluo me succo Sepia nigra,tuo.
 Vsus abest lingue,tamen illa exerceo parte
 Ius necis & vita: tristia bella sero:
 Componoque animos: regum iras mitigo & arma.
 Atro felle mea aut spicula melle madent.
 Hoc potior lingua: sine me moritura quod huius
 Sit soboles: nostram secula longa manent.
 Illa etiam solas presentis manat ad aures,
 Nostra vel immenso,qua patet,orbe sonat.

ALITER, SED E GALLICO IDIOMATE.

M e gignit nutritque caro, de carne reueller,
 Carnis abest species, nulla est substantia carnis.
 Artus crescentii inualidi, muccosaque origo.
 Truncatusque caput, madidum bibo cuspide rorem,
 Quo Genij leti aut irati semina prodo.
 Fas perago atque nefas: facilis bona paruaque sector.
 Disidij ac pacis sum Regibus auctor: amantes
 Concilio: moderor mentes, & temporo curas.
 Sepe similitates idem qui concito, soluo.
 Queque velim scribi, totum dissemino in orbem.

Criminis ipse exsors, multi sum causa laboris.
Dicam te Oedipoden si quid sim, nomine prodas.

I I .

Candidior cygni plumis, sum filia Brumæ,
Dura minus glacie; sed nec minus algida: fungo
Rarior, ac fluidum in laticem tabesco tempore:
Signo nouem, fuerit si litera prima resisa:
Cor mihi si iungas, vice est uiris arrior illa.

I I I .

Tethyos undisonæ medijs ego nascor in arias,
Meque cauernosam fistula crebra forat.
Non innit agrani leuis implexo viscera succo,
Quem reuomo exsorptum pollice pressa prius.
Peniculique loco mensas extergeo mollis,
Et rapio sordes, uictoriaque exanio.

I I I I .

Porrigit in ramos quinos, & quilibet horam
Diditur in triplices nodos; nisi quintus egeret
Uno, qui solus respondet robore cunctis:
Vndique colliculus surgo, in vallemque resido:
Ast abaci, desit si forte, ego munia presto.

V .

Thuris odorati de me salit halitus; unde
Natales nostrum nomen sibi vendicat ottus.
Prodiga quæniam nostræ, per vulnera vitam
Effundo, digitus nisi det carpendo medelam.

VI .

Ex menata Sophi perhibent primordia rerum;
Ultimus & rerum finis & erbis ero.
Omnia consumio, nostrum nequenomen abhorret
Ipse Deus: lenius mobiliusque nihil.

Delicia

VII.

Delicia Panos, proliis Cephisia amores,
Connalles adamo, porticibusque vagor.
Indocilis prior ipsa loqui, aut reticere loquenti:
Assecla dictorum, & vocis imago vocor.

VIII.

Dicito, quale putas nomen, quod recta columnæ
Inchoat, inde tuidens fuscina necit idem:
Flexus utrinque vncus secat: hinc binij nota: claudit
Idem vncus medio, qui stetit ante, loco.

IX.

Nomine sum vini non digna; vicem tamen huius
Impleo, dum cerebri videlicet pectello cauernas;
Illud sol radians, me Mulciber excoquuit: amne
Gignor, alitque Ceres madefacti farnis aceruis.

X.

Do vites; adiunquoque, & origo nominis à vi:
Ingenium exacuo, pectora soluo metu:
Megignit Tellus: ruendo sol concoquuit igne:
Mox ventrosa regunt dolia, prala vomunt.

XI.

Stat currente rota fictus causus alueus, vda
Argilla ductus, Mulciberi in gremio.

XII.

Aëris excludo, tempestatumque malignam
Vim, transmittit tamen lucem, non perfluo: Bacchum
Accipio gremio: nostroque fideliter alio
Assyrios nimbos fragrantiaque vnguina credas.
Lumina confirmo speculique exerceo munus.
Quin aurii nostro preium concedat honori,
Malleolo si fonte sequax, & ductilis essem.

Est

XII.

Est mihi dura caro, rugosa ueste voluta:

Includor coru tegmine Phœnices.

Exterius Natura hirto munivit Echino:

Mensam orno, panis dum vice soluo famem.

XIII.

Signiferi sidus, Cicicum mons, Pasiphaesque

Nobilis inseffor, vector Agenoridis.

& me nomen habet gens quæ tulit Iphianassan

Fœdantem Scythica sacra cruore Deæ.

XIV.

Inuentum lascina phitor, Sybari, esse tuorum:

Fictilis aut stanno, aut Cyprio sim fusilis ere.

Vsibus humanis nil me magis utile, quamvis

Vilius haud quidquam, nec me de spectius exstat.

XV.

Vox mihi rauca aures radit, sum garrula lingua:

Vlva sub sterili mollia regna colo:

Vitaque vere novo rediuita recurrit in artus,

Candidæ aui, gracili cruribus, esca petor.

XVI.

Haud temerè inuenias grauius quidquam, attamen vna

Mobilitate viget: si vincis exeat arctis,

Labitur in partes mille, & reparatur in unum

Rursus: idem immutat species rerum atque colores.

XVII.

Dum iuvenilis adest vigor, est graue: moxq' ue senecta

Succedente volat leuiter sine præpete penna,

Et pretexit humum tenui sub polline teclam.

XVIII.

Rubra mihi cutis est: latet intus vineus humor:

Os pro

Os pro corde gero, semen at illud habet.

XX.

Vsus abest manuum : dicens pede stamina texo :

Aluus lanigera fertilitate scatet.

Cum pedicas muscis, scutulatum rete facesto,

Concedunt tramis serica fila meis.

XXI.

Zodiaci gemino munitum forcipe signum,

Pugnantem Alcidem mordicus appetij.

Et testudineo gressu feror oclipes : & quor

Innato : sum fædum, luctiferumque malum.

XXII.

Calce coagmentor, quadrato marmore surgo :

Defendo nimbos, fulcio tecta domus :

E demas, Ide pastor, indexque Dearum,

Exitium Troie, clatus adulter ero.

Tollito P, cornu ferio, tuo mænia, cælum

Orno, Helle, vector, vicitima grata sacris.

XXIII.

Ibidis inuentum Pharia, ventrisque morantem

Immisso rostro depleo prouium.

XXIV.

Me vigil Hesperis serpens custodijt ore :

De fulvo color insignis, nomenque metallo

Fluxit: natura est dispar, cui viscera frigent,

Exteriora calent: gratoque embammate mensis

Expectit succus, conditum pyxide corpus.

XXV.

Malleus illisu insultat mihi; mox ego motum

Aëra percello, & patulas dilabor ad aures :

Clepsydra melius properantes metit horas :

Cogo

Cogo hominum cætus, tonitrus fugo, tempora signo.

XXXV.

Exossis, pedibus cassus, non horreο spinis,

Proque oculis implent cornua bina vicem.

Exsanguis, quaqua incedo traectu illino mucum,

Lætifer est mihi sal hostis & exitium.

XXXVI.

Corniger, ac timidus, pedibusque fugacibus Euro

Ocyor, at fuias mi citat alma Venus.

Lassus, aqua vires reparo: Spadixque colore,

Cornicis supero facula longa quater.

XXXVII.

Libertatem olim dederam, nunc arceo frigus:

Materies fuerant pili, nunc lana fila;

Ant etiam trama, Seres quas arbore pectunt.

XXXVIII.

Filia pinifera filue, leuis innata equor,

Aluo grande tamen per mare veclat omus:

Linigeroque sinu ventus famulatur, & iras

Neptuni ridens, humida regna secat.

XXXIX.

Anser, apis, vitulus, rerum poiuntur, & orbis

Tergeminum brutum frena superba regit:

Res similis monstri, condigna interprete, qualis

Thebigena nodos soluere Sphingis amet:

Membranam vitulus præbet, calamósque canorus

Anser, apes stipant cerea dona vase:

Fasque nefasque via hac obeunt, dum tergora charta

Penna crat, obstringit cera notata fidem:

His humana tiibis diuinaque iura reguntur,

Omneque momentum hoc cardine temta trahunt.

XXXI.

XXXI.

*Seccilis in tenues membranas candida lamna,
Conflata ex atomis, quos linteal fragmina reddunt
Diffusa in lympham, exilis quos sicina cogit:
Inde coactilibus stipor; mox arida sole,
Præbeo me calami diffissa cuspide arandam.*

XXXII.

*Metior, ingredior: tendoque & carbasa laxor:
Nec moduli, aut versus me sine stare queunt.*

XXXIII.

*Glabra foris, pilosa intus, specieque globosa,
Exsilio quanquam mi pedis usus abest:
Actr easque carens penitus volitabo per auras:
Et vites ciebro pulsar resumo nouas.*

XXXIV.

*Est mihi de sero deductum vespera nomen:
Ala mihi cincta est, plumaque mollis abest.
Sola avium patio, soli ubera lacte tumescunt:
Aspera sunt soli dentibus ora mihi.*

XXXV.

*Buxea materies, numeroisque ordine dentis
Distincta, implexam dinido cesariem.*

XXXVI.

*An granus quidquam est, vel durius? attamen ignis
Hinc saliunt scatebre, fonticulique leuis.*

XXXVII.

*Primum albus pallor, ruber hinc cunctis inficit ora.
Mox succum euimco, sepiam pulla, tuum.
Ultimus erumpo: ast inter maturae primos:
Est genitrix sapiens, nomine sultatamen.
Assyrios iuuenium monumento testor amores:*

Vinesi

Vinoſi laticis rore placere queo.

XXXVIII.

Corporee languent vires, rimisque fatiscent.

Arua, ægrum nostra vi rotat ora pecus.

Relligione pia coluit Pelusia tellus,

Noſtra fides cunctis obsequiumq; placet.

Nos tamen infamat tumulo Priameia coninx,

Atque incesta Helena nomine abusa meo.

XXXIX.

Retum oculus cunctis, candens saxum esse putabat

Nonnullis, discus ve, aut lucida lamina (tanta

De me pugna Sophos exercuit) huic pede maior

Non video; telluri aliis me exequat inerti.

Attamen unus ego lustro, gigno, ex quo cuncta.

XL.

Stupra medulla mihi, labor est apis ingeniosa.

Scapus mihi est: ab igne flammam mutuor.

XL.

Olim dedi, quo tunc carebam, munere;

Datum tamen, posse video nunc, atque id colo.

O si diem illum Iupiter bonus vebat!

Quo non haberem, quod darem alteri tamen.

XLII.

Eft, cuius cunctis æqua est data copia, cuius

Ex quo egemus infimi atque maximi.

Quid; quod idem nimium huic, aut parce suppetit illi,

Vt quisque recte seciusue eo viritur?

XLIII.

Sum Terra soboles; radiati Solis imago

Formaque libratam geminus me sustinet axis:

Attenuor, tenuoque simul, celerique rotatus

Perpluer

Perplor impulsa, & vires adspergine sumo.
 Omnia fecundans, elementum absumo, ut moque
 In medijs (dictu mirabile) fluctibus ignem.
 Quin nuda omnigenis occurso durior armis,
 Obiectosque domo lacera cute certius hostes.
Quid, quod & arcessor, quamvis innoxia, cadis?

X L I I I I .

Carnea sulcetur si glebula corneo aratro,
 Non me dulce dabit, sed feret aere piper.

A L I T E R .

Agrum caneto carnem ne vomere
 Arate pergas corneo: pro mellea
 Semente, mox reponet utens tibi piper.
 Cupido eandem dulcamarus vim tenet, γλωκυτικρα.
 Pro melle felleum propinans poculum.
 Fædere strigilis vnguis cutim caue,
 Assidus est Prutiginis comes Dolos.

F I N I S .

S V M M A P R I V I L E G I O R V M .

PHILIPPI Regis Hisp.&c. Ducis Brab.
 &c. Priuilegijs cautum est, ne quis ante sezen-
 nium citra Christophori Plantini voluntatem,
 Emblemata & AEnigmata ab Hadr. Junio Medico conscri-
 pta, imprimat, aut alibi impressa importet, ve-
 naliave habeat, intra omnes ditionis eius fines. qui
 secus faxit; confiscationis librorum, & poena fisco
 Regio exsoluenda, multabitur: vt latius patet in
 ipsis diplomaticis; quorum alterum datum Bru-
 xellæ, Anno M. D. L X V . v i . Ianuar.

Subsig. De la Torre.

A'ierum verò x i i . Martij Subsig.

De Ferre.

SUMMA PRIVIL. IMPERATOR.

MAXIMILIANI II. Romanorum imperatoris
temp. Augusti, publico edicto caustum & sanctum est; ne
quis cuiuscunque status, gradus, ordinis, aut conditionis
fuerit, quacunque sacri Romani imperij, & ditionis eius
fines patent, quæcunque probatorum auctorum opera,
quotquot vel hactenus nondum impressa, vel ab alijs qui-
dem impressa, nouis autem deinceps scholiis, annotationi-
bus, aut commentariis aucta & illustrata Christophorus
Plantinus ciuis & typographus Antuerpiensis primus
typis proculderit, intra proximum sexennium a prima
cuiusque operis aut voluminis editione, vlo pactio eiudem
vel diuersi characteris forma excedat, aut excusa ab
aliis intra eiusdem Maximiliani & Imperij fines ven-
denda importet, seu quoquis modo distrahat manifeste
vel occulte, sub pena decem Marcharum auri puri, qua-
rum dimidia fisco Imperiali fraudis vindici, residua vero
pars prænominato Plantino cedat, præter librorum ad
imitationem impressorum amissionem, quos idem Plan-
tinus ubique locorum nactus fuerit per se, vel suos,
adiumento Magistratus loci, vel citra, propria auctoritate
sibi vendicare, inque suam potestate redigere poterit. In
cuius rei fidem ipsi Edicto manu subscripti, & sigillum
apponi iussit Cæsarea maiestas. Datum in ciuitate Viennæ
Austriæ, die vigesima prima mensis Februarij. Anno Do-
mini millesimo quingentesimo sexagesimo quinto:

Subsig.

Maximilianus.

Ad mandatum sacre
Cæs. M. proprium.

Haller.

Dignata est nos scelus dñe
cognoscere valuisse et recordare Cassiod.
et opus. x.
Anno 1563. Et anno 1563. Et anno 1563.
Et anno 1563. Et anno 1563. Et anno 1563.
Et anno 1563. Et anno 1563. Et anno 1563.
Et anno 1563. Et anno 1563. Et anno 1563.

Ex Commiss. Doctoris ad Senatus burgoy.

de vita vegetale
de vegetabilibus & folijs
de spon. - Spon. seu folijs } 3. leg.

De flor. et fructu. Physiologiae Universitatis. fol. 366. 367.
per Lind. ex Brendi.

Im nocturno pascere, cum post. Tiber.
Tiber que Detin. videt 384.

Variorum videtur esse, ut produntur non ab hyrc. & yare,
mag. yare per oblitum. Ulyss. l. 2. d. adult. l.
Si uero. S. Iulius 2. ad 1. Iul. 2. adult. Sonor. apud. 95.
vnde Detin. 2. Iul. fol. 319. fol. 172. A.
vno cum luna puto annus. Ibid. 322. 323.

Uero nam Goetz de Coer apparet Ibid. 324.
facere non quod hunc, sed quod dicit. Detin.
folijs. Ibid. 357.

Detin. haec ostendit vix 1. a. qd. beneficiorum
Detin. Ibid. 358.

Vnde somma. qd. poterimus. Detin. Ibid. 365.

De gloria vegetala Ibid. 10.

Orphici & Lucretii Physiologia 12. 17. & de veget.
Litterarum et Picturarum quid differat. 78

Miratio communis quid per concordatus. 20. 20

De M. I. l. 2. C. 27

Unde differentia natae & pugnare. 31.

De similitudine plantarum qd. phys. 30.

Plantae pugnare i. dubio 33.

Civitatis et Regni, in His legibus in Dictione lib. 5.
Ubi sunt, quodammodo hinc lib. 50
Quod licet impunitum est quod non licet acerbitate
et maxime sub. 58

Nobis pacis est nra. 59.

Sed. Nisi, non possemus que nova morte futur
Olim dix. d. p. 73. lib. 73. 59.
In coronatione Octroy lib. 73. 59.
Capitulare monachorum delictate 133.

Epiglota et paucitas monachorum 133.

Moderi suae, quod postmodum peraguntur ambi

Ecclie bono quib: pueri socii 163.

De burgis et silvas. Nam mythologicas 197.

Et medicina primaria et secunda 209.

De fato 214.

De mundo quodam 215.

De Nobilitate qui comparetur 229.

Angulus inter eam horum. Disceptat 234.

De mulieribus 10. hoc 11. magis parvum 232. 235

Littera. una et. 226. Domingi numeri quod 246.

Multa lata et. 230.

formularium. Corvo 163.

Pelopis domino. Et Pelopis et Romio et imperio 241.

poni facias et profundas. Namque 243.

Robustus modus. Et modo 257.

Hoc pot amio et hancus magis. Quot Probatu
Meditatio ex aliis de numeris ad
compositos vobis hoc ad alijs. sed
Iuxta pronuntia brutorum sive primis 258. longe multa
Videtur primis quicunque sunt alteri 275. prolegua omnes
magis numerato 363m. 284
Qui non habet personam est personarum. nunc 160.
Qui unius sunt multipliciter sanguinea 285.
Religionis non sequitur 289.
Nec sit, pene loco. Qui metuit, pene 305 & 73

